Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

LT
L serija

2025/1330

2025 7 11

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2025/1330

2025 m. liepos 10 d.

kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito, nustatyto importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės lizinui, galutinis surinkimas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1])(toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

(1) 2024 m. gegužės 23 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu, inicijavo antidempingo tyrimą dėl importuojamo Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – nagrinėjamoji šalis arba KLR) kilmės lizino. Komisija paskelbė pranešimą apie inicijavimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (toliau – pranešimas apie inicijavimą) ([2]).

(2) Komisija šį tyrimą inicijavo gavusi 2024 m. balandžio 8 d. bendrovės „Metex Noovistago“ ([3]) (toliau – skundo pateikėjas) skundą. Skundą pateikė Sąjungos lizino pramonė, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalį. Skunde pateikta dempingo ir jo daromos materialinės žalos įrodymų, kurių pakako tyrimo inicijavimui pagrįsti.

1.2. Registracija

(3) Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2024/2732 ([4]) (toliau – registracijos reglamentas) Komisija nustatė reikalavimą registruoti importuojamą nagrinėjamąjį produktą.

1.3. Laikinosios priemonės

(4) Pagal pagrindinio reglamento 19a straipsnį 2024 m. gruodžio 17 d. Komisija šalims pateikė siūlomų muitų santrauką ir išsamią informaciją apie dempingo skirtumų ir skirtumų, pakankamų Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, skaičiavimą. Suinteresuotosioms šalims pasiūlyta per tris darbo dienas pateikti pastabas dėl skaičiavimų tikslumo.

(5) Pastabų dėl skaičiavimų tikslumo negauta.

(6) Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2025/74 ([5]) (toliau – laikinasis reglamentas) importuojamam KLR kilmės lizinui Komisija nustatė laikinuosius antidempingo muitus.

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl importuojamo Kinijos Liaudies Respublikos kilmės lizino inicijavimą (OL C, C/2024/3265, 2024 5 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3265/oj).
([3]) Bendrovę „Metex Noovistago“ įsigijo „Group Avril“, o 2024 m. liepos 16 d. bendrovės teisinis pavadinimas pakeistas į „Eurolysine“.
([4]) 2024 m. spalio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2024/2732, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti importuojamą Kinijos Liaudies Respublikos kilmės liziną, (OL L, 2024/2732, 2024 10 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2732/oj).
([5]) 2025 m. sausio 13 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2025/74, kuriuo importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės lizinui nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L, 2025/74, 2025 1 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/74/oj).

1.4. **Tolesnė procedūra**

(7) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo nustatytas laikinasis antidempingo muitas (toliau – pirminis faktų atskleidimas), bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas, laikinajame reglamente nurodytas kaip „Qiqihar Longjiang Fufeng Biotechnology Co., Ltd“, nurodė, kad jo pavadinimas turėtų būti ištaisytas į „Qiqihar Longjiang Fufeng Biotechnologies“. Atsižvelgdama į tyrimo metu bendrovės pateiktą informaciją Komisija sutiko su šiuo prašymu.

(8) Po pirminio faktų atskleidimo du atrinkti eksportuojantys gamintojai „Meihua Holdings Group Co. Ltd“ (toliau – „Meihua“) ir „Heilongjiang Eppen Biotech Co.,Ltd“ (toliau – „Eppen“), skundo pateikėjas, naudotojas „Vall Companys“, importuotojai „Andres Pintaluba“, „Dutch Protein & Services B.V.“, „Barentz Iberia“ ir „Kyowa Hakko Europe“, naudotojų asociacijos Europos pašarų gamintojų federacija, Ispanijos pašarų gamintojų konfederacija (CESFAC) ir importuotojų asociacija Danijos grūdų ir pašarų asociacija iki laikinojo reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatyto termino pateikė rašytines pastabas, kuriose išdėstė savo nuomonę dėl preliminarių išvadų.

(9) Pastabų iki nustatyto termino taip pat pateikė Kinijos metalų, mineralų ir cheminių medžiagų importuotojų ir eksportuotojų prekybos rūmai (toliau – CCCMC), kuriuos keturi eksportuojantys gamintojai [6] įgaliojo jiems atstovauti.

(10) Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą galutinėms išvadoms padaryti. Priimdama galutines išvadas Komisija apsvarstė suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas ir, kai buvo tikslinga, patikslino savo preliminarias išvadas.

(11) Komisija visoms suinteresuotosioms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ji ketino nustatyti galutinį antidempingo muitą importuojamam KLR kilmės lizinui (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Buvo nustatytas laikotarpis, per kurį visos šalys galėjo teikti pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo.

(12) Po galutinio faktų atskleidimo pastabų pateikė skundo pateikėjas, „Eppen“ ir „Meihua“, CCCMC, Europos pašarų gamintojų federacija (FEFAC), konfederacija CESFAC ir Danijos grūdų ir pašarų asociacija. Į šias pastabas atsakyta atitinkamuose tolesniuose skirsniuose.

1.5. **Tvirtinimai dėl tyrimo inicijavimo**

(13) CCCMC pakartojo savo susirūpinimą dėl trūkumų turinčios nekonfidencialios santraukos tvirtindami, kad tyrimą atliekančios institucijos privalo užtikrinti, kad tyrimo šalys pateiktų pakankamai išsamią nekonfidencialią santrauką, kad iš jos būtų galima pagrįstai suprasti pateiktos konfidencialios informacijos esmę.

(14) Komisija pakartojo, kad, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 12 ir 13 konstatuojamosiose dalyse, skunde pateikta pakankamai skundo pateikėjui pagrįstai prieinamos informacijos ir kad nekonfidencialioje skundo santraukoje išdėstyti aktualūs Sąjungos pramonės būklei įtakos turintys veiksniai bei rodikliai, kaip to reikalaujama pagrindinio reglamento 5 straipsnio 2 dalyje. Taigi Komisija nesutinka, kad tyrimo inicijavimo etape buvo pažeista CCCMC atstovaujamų bendrovių teisė į gynybą.

1.6. **Atranka**

(15) Kadangi pastabų dėl atrankos negauta, laikinojo reglamento 18–23 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados buvo patvirtintos.

1.7. **Individualus nagrinėjimas**

(16) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 24 konstatuojamoji dalis buvo patvirtinta.

[6] „Anhui BBCA BIOCHEMICAL Co., LTD“, „Dongxiao Biotechnology Co., Ltd.“, „Heilongjiang Eppen Biotech Co., Ltd“ ir „Meihua Holdings Group Co. Ltd.“

1.8. **Klausimyno atsakymai ir tikrinamieji vizitai**

(17) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 24–28 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

1.9. **Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis**

(18) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 29 konstatuojamoji dalis buvo patvirtinta.

2. NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

(19) Po faktų atskleidimo CCCMC pakartojo savo tvirtinimą, kad lizino sulfatas neturėtų būti įtrauktas į tyrimą, todėl produkto apibrėžtoji sritis turėtų apimti tik lizino hidrochloridą (HCl) ir skystąjį liziną. Jie nurodė, kad lizino sulfatas, lizino HCl ir skystasis lizinas skiriasi pagal savo savybes, vartotojų suvokimą ir kokybę. Visų pirma, cituodami mokslinio tyrimo dokumentą, CCCMC tvirtino, kad lizino sulfatas yra prastesnės kokybės už lizino HCl ir turi daugiau priemaišų. Todėl CCCMC teigė, kad, priešingai laikinojo reglamento 37 konstatuojamojoje dalyje pateiktoms Komisijos išvadoms, lizino HCl ir lizino sulfato negalima pakeisti vieną kitu, tad lizino sulfatas tiesiogiai nekonkuruoja su Sąjungos pramonės gaminamu lizino HCl ir skystuoju lizinu.

(20) Komisija pažymėjo, kad CCCMC nurodytas straipsnis kaip tik patvirtina Komisijos poziciją dėl pakeičiamumo. Tame straipsnyje buvo lyginamas šių dviejų kategorijų lizino naudojimo krevečių pašarui poveikis ([7]), o tai įrodo naudojimo panašumą. Įvadiniame straipsnio skirsnyje pažymėta: „L-lizino monohidrochloridas (L-lizino HCl), kuriame yra ne mažiau kaip 78 % lizino <...>, yra įprastas laisvojo lizino šaltinis ir juo galima papildyti naminių paukščių ir akvakultūros gyvūnų pašarą. Viena iš alternatyvų yra L-lizino sulfatas.“ Tame pačiame skirsnyje toliau rašoma, kad „tyrimuose su viščiukais ir kiaulėmis L-lizino sulfato veiksmingumas buvo toks pat kaip L-lizino HCl“. Tai, kad keliuose mokslinių tyrimų dokumentuose buvo išsamiai įvertinti atitinkama įvairių formų lizino naudojimo pašaruose nauda ir dažnai buvo padaroma išvada, kad tų formų lizinas yra lygiavertis, yra aiškus požymis, kad vartotojai laiko, jog tų formų liziną galima pakeisti vieną kitu ir kad jis konkuruoja toje pačioje, t. y. pašarų, rinkoje. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(21) Maistinio lizino importuotojas „Dutch Protein Services B.V.“ tvirtino, kad liziną, skirtą naudoti pašarų pramonėje, ir liziną, skirtą naudoti žmonių vartojamiems produktams gaminti, reikia atskirti ir paprašė, kad maisto pramonėje naudojamam lizinui, šiuo metu klasifikuojamam TARIC 2922 41 00 90 subpozicijoje, antidempingo muitai nebūtų taikomi. Jis tvirtino, kad maistinis lizinas nekonkuruoja su pašariniu lizinu, nes skiriasi jų naudojimo paskirtis, o ji apibrėžta ir teisiškai. Abu produktus gamina skirtingi gamintojai, skiriasi ir jų vidutinės kainos lygis. Importuotojas tvirtino, kad nė vienas Kinijos pašarinio lizino gamintojas neturi atitinkamos licencijos kartu gaminti maistinį liziną. Maisto sektoriaus pardavimo rodikliai yra gerokai mažesni, o kainų lygis – daug aukštesnis.

(22) Importuotojas taip pat pažymėjo, kad Komisija nesikreipė nė į vieną Kinijos maistinio lizino gamintoją, ir pabrėžė, kad Sąjungoje maistinis lizinas nėra gaminamas ir kad jo gamyba vykdoma tik už Sąjungos ribų. Importuotojas tvirtino, kad dėl to maistinio lizino importas negali daryti materialinės žalos Sąjungos pramonei ir negali būti priežastis, dėl kurios Sąjungos pramonė vykdo prekybą Sąjungoje už mažesnę nei gamybos sąnaudos kainą, patiria reikšmingų nuostolių ir praranda reikšmingą dalį prekybos apimties ar rinkos dalies. Importuotojas taip pat tvirtino, kad KN kodas 2922 41 00 90 faktiškai naudojamas maisto produktų, o ne pašarų pramonėje.

([7]) Jin Niu, Xu Chen, Hei-Zhao Lin, Chun-Hou Li, Kai-Chang Wu, Yong-Jian Liu1 & LiXia Tian, „Comparison of L-lysine HCl and L-lysine sulphate in the feed of Penaeus monodon and re-evaluation of dietary lysine requirement for P. monodon“ (2017), *48 Aquaculture Research*, volume 134, skelbiama internete: Comparison of L-lysine·HCl and L-lysine sulphate in the feed of Penaeus monodon and re-evaluation of dietary lysine requirement for P. monodon - Niu - 2017 - Aquaculture Research - Wiley Online Library.

(23) Vaistinių preparatų, maistinėms ir pramoninėms reikmėms naudojamo lizino importuotojas „Kyowa Hakko Europe GmbH“ tvirtino, kad lizinas daugiausia gaminamas pašarams, o vaistinių preparatų rinka yra segmentuota nišinė rinka, kuri pagal rinkos dalyvius, apimtį ir kainas labai skiriasi nuo pašarų pardavimo rinkos. Vaistinių preparatų sektoriaus pardavimo rodikliai yra gerokai mažesni, o kainų lygis – daug aukštesnis. Jis taip pat tvirtino, kad vaistinių preparatų tikslams naudojamo lizino HCl rinka, priešingai nei pašarams naudojamo lizino rinka, auga. „Kyowa Hakko Europe GmbH“ nurodė, kad atliekant tyrimą buvo nepakankamai atsižvelgta į rinkos segmentaciją ir kainų skirtumą.

(24) Importuotojas taip pat tvirtino, jog nėra požymių, kad importuotas lizinas, skirtas naudoti kaip veiklioji vaistinių preparatų medžiaga, Sąjungos rinkai buvo tiekiamas mažesne už jo normaliąją vertę kaina, todėl Sąjungos pramonei žala nėra daroma. „Kyowa Hakko Europe GmbH“ paprašė Komisijos neįtraukti vaistinių preparatų sektoriuje naudojamo lizino į produkto apibrėžtąją sritį arba taikyti specialią galutinio vartojimo procedūrą pagal SMK 254 straipsnį.

(25) „Dutch Protein Services B.V.“ ir „Kyowa Hakko Europe GmbH“ tvirtinimai nagrinėjami kartu tolesnėse konstatuojamosiose dalyse.

(26) Pranešime apie inicijavimą ([8]) Komisija paskelbė, kad tiriamasis produktas yra lizinas ir jo esteriai bei druskos, nepriklausomai nuo naudojimo paskirties. Kaip apibendrinta laikinojo reglamento 37 konstatuojamojoje dalyje, atlikdama tyrimą Komisija analizavo lizino naudojimą pagal įvairią paskirtį, pavyzdžiui, pašarų rinkoje, vaistiniuose preparatuose ir maisto produktuose, ir padarė išvadą, kad lizino forma ir lizino kiekis produkte nekeičia jo pagrindinės apibrėžties, savybių ar to, kaip įvairios šalys jį suvokia. Įvairių formų lizinas atlieka tą pačią funkciją, t. y. tiekti lengvai virškinamą liziną gyvūnams ir žmonėms vaistiniuose preparatuose, maisto produktuose (kaip maisto papildą) arba pašaruose. Todėl lizino forma neturi reikšmės ir visų trijų formų liziną galima pakeisti vieną kitu, nes tai yra ta pati maistinė medžiaga.

(27) Atsižvelgdama į pirmiau išdėstytus tvirtinimus, Komisija išnagrinėjo lizino naudojimą pagal įvairią paskirtį, pavyzdžiui, pašarų rinkoje, vaistiniuose preparatuose ir maisto produktuose (kaip maisto papildai), ir padarė išvadą, kad lizino forma ir lizino kiekis produkte nekeičia jo pagrindinės apibrėžties, savybių ar to, kaip įvairios šalys jį suvokia. Nors farmaciniam ir maistiniam lizinui keliami aukštesni grynumo reikalavimai, įvairių formų lizinas atlieka tą pačią funkciją, t. y. tiekti lengvai virškinamą liziną gyvūnams ir žmonėms vaistiniuose preparatuose, maisto produktuose (kaip maisto papildą) arba pašaruose. Šiuo požiūriu lizinas nesiskiria nuo bet kurio kito gaminamo ir parduodamo įvairių rūšių produkto. Komisija taip pat paaiškino, kad tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė gamino ir pardavė liziną vaistinių preparatų ir maisto sektoriui. Nors Sąjungos pramonė daugiausia tiekė liziną pašarų rinkai, ji įrodė, jog gali laikydamasi griežtesnių lizino grynumo reikalavimų tiekti liziną ir vaistinių preparatų bei maisto produktų rinkoms.

(28) Dėl tvirtinimo dėl KN kodo Komisija paaiškino, kad KN kodas 2922 41 00 buvo paskelbtas pranešime apie inicijavimą ir nuo pat pradžių buvo įtrauktas į tyrimo aprėptį. Šis KN kodas priklauso organinių cheminių medžiagų kategorijai ir yra padalytas į:

— TARIC 2922 41 00 20 inicijavimo metu (šiuo metu priskiriamas 2922 41 00 30 pozicijai): L-lizino hidrochloridas (CAS RN 657-27-2) arba L-lizino vandeninis tirpalas (CAS RN 56-87-1), kurio sudėtyje L-lizinas sudaro ne mažiau kaip 50 % masės,

— TARIC 2922 41 00 90: Kita.

(29) Komisija pažymėjo, kad tiek lizino HCl, tiek skystojo lizino, nepriklausomai nuo naudojimo paskirties, importas vykdomas pagal šiuos TARIC kodus. Todėl lizino druskos, lizino acetatas ir lizino aspartatas, skirti naudoti farmaciniams tikslams, žymimi KN kodu 2922 41 00 ir yra šio tyrimo objektas.

([8]) Žr. 2 išnašą.

(30) Komisija atmetė kaltinimą, kad ji esą nesikreipė į Kinijos maistinio lizino gamintojus. Iš tiesų Komisija priminė, kad, kaip nurodyta laikinojo reglamento 21 konstatuojamojoje dalyje, ji kreipėsi į visus žinomus KLR lizino gamintojus, nepriklausomai nuo lizino rūšies ar naudojimo paskirties, ir paprašė Kinijos Liaudies Respublikos atstovybės Europos Sąjungoje pagalbos, kad ji patikrintų ir prireikus papildytų Komisijos naudotą sąrašą. Vėliau Komisija atrinko didžiausius apie save pranešusius eksportuojančius gamintojus, kaip nurodyta laikinojo reglamento 21–23 konstatuojamosiose dalyse. Be to, kaip pažymėta laikinojo reglamento 23 konstatuojamojoje dalyje, vienintelės suinteresuotųjų šalių pareikštos pastabos dėl eksportuojančių gamintojų atrankos buvo dėl atrinktų bendrovių skaičiaus, o ne dėl atrinktų bendrovių Sąjungos rinkoje parduodamo lizino rūšies.

(31) Atsakydama į tvirtinimą dėl galutinio naudojimo išimties Komisija pažymėjo, kad be to, kas išdėstyta laikinojo reglamento 37 konstatuojamojoje dalyje, pažymėtina, kad bendrovė „Meihua Holdings Group Co.,Ltd“, viena iš atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų, sutiko įsigyti „Kyowa Hakko Bio Co., Ltd“ amino rūgšties verslą ([9]). Komisija taip pat pažymėjo, kad sandorį turi patvirtinti reguliavimo institucijos ir kad jį numatoma užbaigti 2025 m. ketvirtąjį ketvirtį. Kadangi šiuo metu vyksta procesas, per kurį „Kyowa Hakko Bio Co., Ltd“ taps susijusi su bendrove „Meihua Holdings Group Co.,Ltd“ ([10]), Komisijos nuomone, Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnyje nustatytos galutinio naudojimo išimties sąlygos neįvykdytos.

(32) Remiantis tuo, kas išdėstyta, laikinojo reglamento 30–38 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

3. **DEMPINGAS**

(33) Po pirminio faktų atskleidimo atrinkti eksportuojantys gamintojai „Meihua“ ir „Eppen“, CCCMC ir skundo pateikėjas pateikė pastabų dėl preliminarių išvadų dėl dempingo.

3.1. **Normalioji vertė**

(34) Išsami informacija apie normaliosios vertės apskaičiavimą pateikiama laikinojo reglamento 39–228 konstatuojamosiose dalyse.

3.1.1. *Didelių iškraipymų buvimas*

(35) Pastabų dėl didelių iškraipymų buvimo KLR negauta. Todėl išvados, padarytos laikinojo reglamento 52–151 konstatuojamosiose dalyse, buvo patvirtintos.

3.1.2. *Tipiška šalis*

(36) Pastabų dėl išvados, kad Kolumbija atitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto pirmoje įtraukoje nustatytus kriterijus, kad būtų laikoma tinkama tipiška šalimi, negauta. Laikinojo reglamento 152–174 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados buvo patvirtintos.

3.1.3. *Šaltiniai, kuriais remtasi nustatant sąnaudas ir lyginamuosius dydžius*

(37) Po faktų atskleidimo du atrinkti eksportuojantys gamintojai pateikė atskiras pastabas dėl šaltinių, naudotų sąnaudoms ir lyginamiesiems dydžiams nustatyti.

([9]) Meihua Bio Plans Acquisition of Kyowa Hakko Bio's Key Assets - HPACHINA. Taip pat https://uk.marketscreener.com/quote/stock/MEIHUA-HOLDINGS-GROUP-CO--7795036/news/MeiHua-Holdings-Group-Co-Ltd-agreed-to-acquire-Amino-acid-and-Human-Milk-Oligosaccharide-businesses-48448122/.

([10]) 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10,, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

(38) Bendrovė „Eppen“ pateikė pastabų dėl to, kaip Komisija apskaičiavo šalutinių produktų lyginamuosius dydžius. Ji prieštaravo Komisijos skaičiavimui *pro rata* principu ir paprašė Komisijos vietoj jo taikyti GTA kainas. Antrojo pranešimo apie gamybos veiksnius II priede Komisija pranešė šalutinių produktų atžvilgiu ketinanti remtis GTA arba kitais alternatyviais šaltiniais. Laikinojo reglamento 187 ir 188 konstatuojamosiose dalyse Komisija paaiškino, kad gamintojų nurodytų šalutinių produktų kokybė yra labai skirtinga, o tai dažnai lemia ir jų kainų skirtumus, tačiau visais atvejais pagrindinis kainos veiksnys yra kukurūzai. Analizuodama gamintojų pateiktą informaciją Komisija taip pat pažymėjo, kad deklaruoti šalutinių produktų SS kodai yra labai įvairūs, nes yra grupiniai ir apima labai daug įvairių produktų, kurie nėra tapatūs deklaruotiems šalutiniams produktams. Atsižvelgdama į paties šalutinio produkto kainų įvairovę ir šiems kodams priskirtų produktų įvairovę Komisija padarė išvadą, kad su šiais kodais susiję GTA duomenys nėra patikimi lyginamiesiems dydžiams nustatyti. Kadangi kitų GTA duomenų ar duomenų iš kito šaltinio nėra, Komisija padarė išvadą, kad nustatant tiksliausią šių šalutinių produktų kainos pakaitinį rodiklį geriausia laikytis praktikos, kuri jau taikyta atliekant antidempingo tyrimą dėl tos pačios kategorijos produkto kaip lizinas ([11]) ir naudoti skaičiavimą *pro rata* principu. Kadangi gamintojas nepateikė jokios papildomos informacijos, kuri leistų patikimiau apskaičiuoti lyginamąjį dydį, jo pastabos buvo atmestos.

(39) Laikinojo reglamento 176, 178 ir 196 konstatuojamosiose dalyse Komisija paaiškino, kad lizino gamybai naudojamo garo lyginamasis dydis buvo apskaičiuotas remiantis gamtinių dujų kaina. Bendrovė „Eppen“ tvirtino perkanti garą iš susijusios bendrovės, kaip kurą naudojančios anglis, ir paprašė pakoreguoti kainos skaičiavimą pagal energines anglis.

(40) Dėl šio aspekto pažymėtina, kad susijusi bendrovė nebuvo įtraukta į „Eppen Group“ pateiktus klausimyno atsakymus ir tos informacijos per patikrinimą vietoje nebuvo galima patikrinti. Daugiau informacijos apie garo gamybos procedūrą ar šį teiginį pagrindžiančių įrodymų nepateikta. Be to, kitiems tos pačios bendrosios kategorijos produktams (pvz., eritritoliui) garo rodiklį Komisija apskaičiavo pagal gamtines dujas. Kadangi įrodymų negauta, Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(41) „Meihua“ pateikė įrodymų ir rėmėsi patikrinimo įrodymais, iš kurių matyti, kad „Meihua Jilin“ ir „Meihua Xingjiang“ naudoja atitinkamai lignitą (SS kodas 2702 10) ir subbitumines anglis (SS kodas 2701 19). „Meihua“ paprašė Komisijos pakoreguoti anglių lyginamąjį dydį, kad jis atitiktų naudojamas anglis. Ji pasiūlė naudoti GTA lignito ir subbituminių anglių kainas arba Kolumbijos energinių anglių kainas.

(42) Siekdama nustatyti anglių lyginamąjį dydį, Komisija naudojo visų šalių, išskyrus KLR ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/755 ([12]) 1 priede išvardytas šalis, kilmės importo į visas šalis vidutines svertines vieneto kainas, kaip nurodyta GTA (laikinojo reglamento 178 ir 185 konstatuojamosios dalys). Lyginamasis dydis buvo nustatytas remiantis antracito kaina (SS kodas 2701 11), nes tokį kodą eksportuojantis gamintojas nurodė klausimyno atsakymuose. Vis dėlto, atsižvelgdama į pateiktus įrodymus, Komisija sutiko su šiuo tvirtinimu, nes naudojant lignito ir subbituminių anglių GTA kainas tiksliau atsižvelgiama į „Meihua Group“ naudojamų anglių rūšis. Komisija atnaujino „Jilin Meihua“ anglių lyginamąjį dydį pagal GTA lignito duomenis iki 0,502 CNY už kilogramą, o „Xingjiang Meihua“ – pagal GTA subbituminių anglių duomenis iki 0,969 CNY už kilogramą.

(43) Laikinajame reglamente nustatant anglių lyginamąjį dydį nebuvo atsižvelgta į vežimo išlaidas, nes „Meihua“ klausimyno atsakymuose nenurodė jokių vežimo išlaidų. Analizuodama „Meihua“ pateiktus papildomus duomenis apie anglių pirkimą, kaip paminėta 41 konstatuojamojoje dalyje, Komisija pažymėjo, kad į sandorius buvo įtrauktos vežimo išlaidos, kurios nebuvo deklaruotos gamintojų klausimynuose, kaip to reikalavo Komisija.

([11]) 2024 m. liepos 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2024/1959, kuriuo importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės eritritoliui nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L, 2024/1959, 2024 7 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1959/oj).

([12]) 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/755 dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių (OL L 123, 2015 5 19, p. 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/755/oj).

(44) Remdamasi nauja informacija, Komisija nustatė, kad vežimo išlaidos sudarė 11,4 % „Jilin Meihua“ lignito pirkimo sąnaudų ir 44,6 % „Xingjiang Meihua“ subbituminių anglių pirkimo sąnaudų. Apskaičiuodama bendras išlaidas Komisija šiuos procentinius dydžius taikė kaip antkainį pagal GTA nustatytoms anglių lyginamosioms kainoms, kaip paaiškinta 42 konstatuojamojoje dalyje. Todėl apskaičiuota „Jilin“ naudojamo lignito kilogramo galutinė kaina yra 0,560 CNY, o „Xingjiang Meihua“ naudojamų subbituminių anglių kilogramo galutinė kaina yra 1,402 CNY, įskaitant pirkimo sąnaudas.

(45) Pateiktose pastabose „Meihua“ prašė peržiūrėti skaičiavimus, susijusius su darbo sąnaudų lyginamuoju dydžiu. Ji pažymėjo, kad lyginamasis dydis buvo pagrįstas TDO duomenimis apie 2023 m. mėnesinį darbo užmokestį bendrame pramonės sektoriuje Kolumbijoje, nors per savaitę dirbtų valandų skaičius atitiko 2023 m. kitą gamybos veiklą Kolumbijoje. Komisija pripažino, kad padaryta korektūros klaida, ir toliau analizavo TDO duomenų bazėje esančius duomenis. Remdamasi tuo pačiu šaltiniu (darbo jėgos tyrimu – integruotu namų ūkių tyrimu) Komisija nustatė Kolumbijos chemijos pramonės darbuotojų tiriamojo laikotarpio vidutinio valandinio darbo užmokesčio lyginamąjį dydį. Šis lyginamasis dydis atitinka lizino gamybos sektorių geriau negu bendresnio pobūdžio pramonės pajamos. Todėl Komisija nusprendė naudoti šį lyginamąjį dydį, kuris yra 19,8 CNY per valandą, įskaičius įmokas, pavyzdžiui, laikinojo reglamento 189 konstatuojamojoje dalyje nurodytą socialinį draudimą.

(46) Po galutinio faktų atskleidimo „Meihua“ nurodė, kad Komisija žaliavų lyginamuosius dydžius paprastai nustato remdamasi importo statistika. Lyginamieji dydžiai yra CIF kainos, į kurias jau įtrauktos vežimo išlaidos. Taigi nustatydama lignito ir subbituminių anglių lyginamuosius dydžius Komisija klaidingai pridėjo antkainį vežimo išlaidoms (44 konstatuojamoji dalis).

(47) Komisija sutiko, kad tarptautiniai lyginamieji dydžiai, t. y. 0,502 CNY už kilogramą lignitui ir 0,969 CNY už kilogramą subbituminėms anglims, atitinka CIF kainą ir apima vežimo iki pasienio išlaidas. Tačiau pagal nusistovėjusią Komisijos praktiką apskaičiuojant normaliąją vertę yra įtraukiamos vežimo išlaidos nuo pasienio iki gamyklos vartų. Į apskaičiuojamą normaliąją vertę įtraukiamas tarptautinio lyginamojo dydžio vertės padidėjimas eksportuojančių gamintojų nurodytų vežimo išlaidų ir medžiagų sąnaudų santykiu. Tik pridėjus šias išlaidas yra tinkamai atsižvelgiama į naudotų žaliavų, pristatytų iki tipiškos šalies gamintojo gamyklos vartų, vertę. Šiuo tikslu Komisija taikė santykio rodiklius, gautus iš „Meihua“ klausimyno atsakymų. Kadangi Komisija laikėsi nusistovėjusios metodikos, „Meihua“ prašymas pašalinti vežimo išlaidų antkainį atmetamas, o „Meihua“ pateikti skaičiavimai ir apskaičiuoti dempingo skirtumai nepakeisti.

(48) „Eurolysine“ taip pat pateikė pastabų dėl anglių lyginamųjų dydžių apskaičiavimo. Ji prieštaravo tam, kad lyginamasis dydis būtų pakeistas į lignito ir subbituminių anglių, tvirtindama, kad Komisija neturėjo iš dalies keisti pradinio lyginamojo dydžio, nustatyto pagal antracitą, nes „Meihua“ paprašė pakeisti anglių lyginamuosius dydžius tik po pirminio faktų atskleidimo. Komisija pažymėjo visada siekianti savo išvadas grįsti teisingais faktais ir tiksliausiais turimais duomenimis. Kaip nurodyta 41 konstatuojamojoje dalyje, Komisija galėjo pagrįsti savo išvadas jau pateiktais ir per tikrinamąjį vizitą vietoje „Meihua“ gamykloje patikrintais duomenimis (žr. laikinojo reglamento 28 konstatuojamąją dalį), todėl galėjo sutikti su „Meihua“ argumentu dėl grupės bendrovių naudojamų anglių rūšių. Taigi, pateiktas tvirtinimas buvo atmestas.

(49) „Eurolysine“ taip pat prieštaravo tam, kad naudojami anglių tarptautiniai lyginamieji dydžiai, ir nurodė, kad šis metodas nukrypsta nuo laikinajame reglamente taikomo metodo. Ji taip pat pateikė pastabą, kad apskaičiuodama lyginamuosius dydžius Komisija neįtraukė importo į Kiniją. Abi pastabos yra faktiniu požiūriu klaidingos. Kaip matyti iš laikinojo reglamento 185 konstatuojamosios dalies, Komisija naudojo antracito tarptautinį lyginamąjį dydį. Kaip matyti iš nekonfidencialios anglių lyginamojo dydžio apskaičiavimo versijos, pateiktos per galutinio faktų atskleidimo procedūrą, Komisija įtraukė importą į Kiniją ([13]). Todėl šios pastabos buvo atmestos.

(50) „Eurolysine“ taip pat pateikė pastabą, kad įtraukiant vežimo išlaidas padaryta korektūros klaida, kaip aprašyta 44 konstatuojamojoje dalyje, kurioje siūlomas alternatyvus antkainio vežimo išlaidoms apskaičiavimo metodas. Kaip paaiškinta 47 konstatuojamojoje dalyje, antkainis apskaičiuotas griežtai pagal Komisijos metodiką. Todėl ši pastaba buvo atmesta.

([13]) t25.004917.

(51) Po galutinio faktų atskleidimo „Eppen“ pakartojo savo prašymą garo lyginamąjį dydį apskaičiuoti pagal lignitą, o ne dujas, kaip nurodyta laikinojo reglamento 195 konstatuojamojoje dalyje. Ji tvirtino, kad garas buvo įsigytas iš susijusios bendrovės „Eppen Energy“, apie kurią buvo pranešta Komisijai ir kuri turėjo būti įtraukta į tikrinamąjį vizitą. Ji pateikė Komisijai susijusios bendrovės apskaitos sistemos ekrano vaizdo kopijas, iš kurių matyti, kad garo gamybai naudojama medžiaga yra lignitas. Komisija pažymi, kad per tikrinamąjį vizitą jokių duomenų apie anglių naudojimą nebuvo pateikta. Po antrojo pranešimo apie gamybos veiksnius „Eppen“ turėjo kelias galimybes pateikti informaciją apie anglių naudojimą garui gaminti ir apie konkrečią anglių kokybę. Iki galutinio etapo nebuvo pateikta jokių duomenų, o po galutinio faktų atskleidimo pateiktų duomenų patikrinti negalima. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(52) Kadangi kitų pastabų negauta, atsižvelgiant į šio reglamento 38 konstatuojamojoje dalyje nurodytą atnaujintą darbo jėgos lyginamąjį dydį ir 42 konstatuojamojoje dalyje apibendrintus anglių lyginamojo dydžio pakeitimus, laikinojo reglamento 39–208 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados dėl normaliosios vertės buvo patvirtintos. Kad būtų aiškiau, laikinojo reglamento 1 lentelės eilutės „Darbas“ ir „Anglys“ pakeičiamos šiomis eilutėmis:

„1 lentelė

Lizino gamybos veiksniai

Gamybos veiksnys	Prekės kodas	Duomenų šaltinis	Vertė (CNY)	Matavimo vienetas
Darbas				
Darbas	[nėra duomenų]	TDO	19,8	Darbo valanda
Energija				
Subbituminės anglys	2701 19	GTA	0,969	Kg
Lignitas	2702 10	GTA	0,502	Kg“

3.2. **Eksporto kaina**

(53) Kadangi pastabų dėl eksporto kainos apskaičiavimo negauta, laikinojo reglamento 209–212 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

3.3. **Palyginimas**

(54) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 218 konstatuojamojoje dalyje, tais atvejais, kai gamintojo bendrovė produktus pardavė kitoms tos pačios grupės bendrovėms ir vėliau eksportavo į Sąjungą, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, eksporto kaina buvo koreguojama atsižvelgiant į susijusių prekiautojų gautą antkainį, kai buvo laikoma, kad prekiautojai vykdė funkcijas, panašias į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas. „Meihua“ paprašė Komisijos apskaičiuojant eksportą neįtraukti susijusių prekybos bendrovių PBA išlaidų ir pelno dalies, tvirtindama, kad jos nevykdo agento funkcijos. Ji tvirtino, kad visos „Meihua Group“ bendrovės (tiek gamybos, tiek prekybos subjektai) ekonominiu požiūriu yra kontroliuojamos bendrai, veikia kartu kaip viena bendrovė, kurios funkcijos yra suskirstytos į tiriamojo produkto gamybos ir prekybos, ir kad tų bendrovių santykiai nėra pagrįsti komerciniais motyvais, panašiais į santykius su agentu, ir komisinis atlygis kitu pagrindu jiems nėra skaičiuojamas.

(55) Komisija pažymėjo, kad „Meihua“ pateiktuose klausimyno atsakymuose, ypač dalyje „Pardavimo eksportui fizinė ir finansinė schema“, prekybos bendrovės vadinamos prekiautojais ir pateikiama įrodymų, kad tarp gamybą ir prekybą vykdančių bendrovių vyksta derybos.

(56) Kad prekybos bendrovės veikia kaip už komisinį atlygį dirbantys agentai, patvirtina ir tai, kad tarp dviejų prekybininkų ir gamyklų yra sudarytos pirkimo–pardavimo sutartys. Dar svarbiau, į bendrovių „Meihua HQ“ ir „Jilin Meihua“ pirkimo sutartis įtrauktos sąlygos dėl, atitinkamai, atsakomybės ir dėl taikaus ginčų sprendimo, kurio neradus kreipiamasi į teismą. Dėl šių įrodymų Kinijos Liaudies Respublikoje įsisteigusios „Meihua“ bendrovės negali būti laikomos vienu ūkio subjektu. Kaip pažymėta teismų praktikoje, nuostata dėl arbitražo skirta spręsti sutartinius ginčus, galinčius kilti tarp dviejų sutartį sudariusių bendrovių; tai, kad bendrovėms trūksta solidarumo, rodo, kad jos yra ne tik du atskiri juridiniai asmenys, bet ir atskiri ūkio subjektai su skirtingais interesais, ir tai, atrodo, nėra suderinama su galimybe jas laikyti vienu ūkio subjektu arba vieną bendrovę laikyti kitos vidaus pardavimo padaliniu ([14]). Dar labiau tai pasakytina apie bendrovę „Meihua HK“, įsisteigusią Honkonge (nuo Kinijos nepriklausančioje muitų teritorijoje), kurios vienintelė veikla, kaip nurodė „Meihua“, yra prekyba ir kuri derasi su gamyklomis ir pasirašo atitinkamas sutartis. Todėl Komisija atmetė „Meihua“ tvirtinimą ir patvirtino laikinojo reglamento 218 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas išvadas.

(57) Po galutinio faktų atskleidimo „Meihua“ pakartojo savo tvirtinimus dėl „Meihua“ bendrovių kaip vieno ūkio subjekto statuso, tačiau naujos informacijos apie tai nepateikė. Todėl jos tvirtinimas buvo atmestas.

(58) Po galutinio faktų atskleidimo „Eppen“ taip pat pateikė pastabų dėl „Eppen Asia“ statuso. „Eppen“ paprašė nelaikyti „Eppen Asia“ atskiru subjektu ir nustatant eksporto kainą EXW sąlygomis neatskaityti pelno ir PBA išlaidų. „Eppen Asia“ tvirtino, kad yra „Eppen Asia“ priedangos bendrovė, nevykdo esminės veiklos ir nėra už komisinį atlygį dirbanti agentė.

(59) Tačiau Komisija pažymėjo, kad „Eppen“ pastabose po galutinio faktų atskleidimo nurodė, jog „Heilongjiang Eppen“ pardavimo bendrovei „Eppen Asia“ kaina buvo nustatyta iš nepriklausomam pirkėjui taikytos galutinės kainos atėmus nedidelį skirtumą, o jis būtent ir atitinka komisinį atlygį. Be to, vienoje iš „Eppen“ pateiktų ir jos pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo nurodytų sutarčių yra nuostatos dėl atsakomybės ir arbitražo, pagal kurias ginčai sprendžiami taikiu būdu, o nepavykus – perduodami spręsti Kinijos tarptautinei ekonomikos ir prekybos arbitražo komisijai pagal tos komisijos nuostatas. Dėl šių įrodymų negalima laikyti, kad „Eppen Asia“ yra vieno ūkio subjekto dalis. Kaip pažymėta ir 56 konstatuojamojoje dalyje ir remiantis teismų praktika, nuostatos dėl arbitražo skirtos spręsti sutartinius ginčus, galinčius kilti tarp dviejų sutartį sudariusių bendrovių; tai, kad bendrovėms trūksta solidarumo, rodo, kad jos yra ne tik du atskiri juridiniai asmenys, bet ir atskiri ūkio subjektai su skirtingais interesais. Taigi, tai neatrodo suderinama su galimybe jas laikyti vienu ūkio subjektu arba vieną bendrovę laikyti kitos vidaus pardavimo padaliniu. Tai dar labiau pasakytina apie bendrovę „Eppen Asia“, patronuojamąją bendrovę, įsisteigusią Singapūre, t. y. kitoje šalyje. Todėl Komisija šį „Eppen“ tvirtinimą atmetė ir patvirtino laikinojo reglamento 218 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas išvadas.

(60) Galiausiai pažymėtinas „Eppen“ tvirtinimas, jog darbuotojų sąrašas įrodo, kad „Eppen Asia“ nevykdo pardavimo funkcijų, nes neturi darbuotojų, kurie pagal savo pareigybę vykdytų pardavimo funkcijas. Dėl šio aspekto Komisija pažymi, kad „Eppen“ pateiktose darbo sutartyse aiškiai nurodyta, kad „bendrovė turi teisę nurodyti darbuotojui teikti paslaugas, susijusias su bet kuriomis šiame pareigybės apraše nepaminėtomis paslaugomis“. Remiantis tuo, kas išdėstyta, tvirtinimas dėl vieno ūkio subjekto atmetamas.

(61) „Meihua“ ir „Eppen“ pateikė pastabų dėl Komisijos taikytos PBA išlaidų apskaičiavimo metodikos normaliajai vertei apskaičiuoti ir vėlesnio jos palyginimo su eksporto kaina EXW sąlygomis. Šiomis pastabomis papildomos laikinojo reglamento 219–222 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos pastabos.

([14]) Žr., pavyzdžiui, 2024 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Sveza Verkhnyaya Sinyachikha NAO ir kt. / Europos Komisija*, T-2/22, ECLI:EU:T:2024:615, 57 punktą.

(62) Po laikinųjų priemonių nustatymo pateiktose pastabose „Eppen“ pažymėjo, kad Kolumbijos bendrovės „Sucroal“ PBA išlaidas, kurias Komisija naudojo normaliajai vertei apskaičiuoti, sudaro trys dalys: paskirstymo sąnaudos, administravimo išlaidos ir kitos išlaidos. „Eppen“ tvirtina, kad paskirstymo sąnaudos atitinka išlaidų elementus, kuriuos sudaro tiesioginės išlaidos, patirtos ne pagal gamintojo kainas EXW sąlygomis. Todėl apskaičiuojant tiriamosios bendrovės normaliąją vertę jų nereikėtų įtraukti. Komisija pažymi, kad šiam tvirtinimui pagrįsti „Eppen“ nepateikė jokių paskirstymo sąnaudų išskaidymo įrodymų. Taigi, šis tvirtinimas buvo atmestas.

(63) „Meihua“ panašiai tvirtino, kad Komisija neteisingai įtraukė paskirstymo sąnaudas į apskaičiuotą PBA išlaidų santykį, o apskaičiuodama „Meihua Group“ eksporto kainą tas sąnaudas išskaičiavo. „Meihua“ tvirtinimas grindžiamas tik prielaida, kad „Sucroal“ PBA išskaidytas išlaidas, susijusias su paskirstymo sąnaudomis, sudaro tvarkymo ir krovimo, frachto ir kitos papildomos išlaidos, kurios buvo išskaičiuotos iš eksporto kainos apskaičiuojant gamintojo kainas EXW sąlygomis. Tačiau ši prielaida nėra pagrįsta jokiais byloje esančiais įrodymais.

(64) Dėl abiejų tvirtinimų Komisija pažymi, kad „Sucroal“ nurodytos paskirstymo sąnaudos yra įtrauktos į PBA išlaidas. Tai rodo faktas, kad duomenų bazėje „Orbis“ nurodytos kitos išlaidos Kolumbijos valdžios institucijų pateiktuose duomenyse yra išskaidytos į paskirstymo sąnaudas, administravimo išlaidas ir kitas išlaidas. Remiantis turimais duomenimis, paskirstymo sąnaudos nėra smulkiau išskaidytos, kad būtų galima išskirti konkrečių kategorijų išlaidas ir jų neįtraukti. Pačios paskirstymo sąnaudos yra pardavimo išlaidos, į kurias gali būti įtrauktos ne tik vežimo, bet ir kitų kategorijų išlaidos, pavyzdžiui, sandėlių nuomos, paskirstymo infrastruktūros, įskaitant būtiną įrangą ir transporto priemones, reklamos ir rinkos tyrimų išlaidos, kurios nebuvo išskaičiuotos iš eksporto kainos.

(65) „Meihua“ taip pat tvirtino, kad įrodinėjimo pareiga tenka Komisijai, nes ji turi įrodyti naudojusi „neiškraipytą ir pagrįstą“ administracinių, pardavimo ir bendrųjų išlaidų ir pelno sumą, kaip to reikalaujama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje. Šie tvirtinimai jau nagrinėti laikinojo reglamento 220 konstatuojamojoje dalyje. Naujausiose pastabose „Meihua“ taip pat tvirtino, kad Komisija turėtų sutikti, jog įrodinėjimo pareiga tenka jai pagal Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2025/58 ([15]), kuriuo tam tikroms importuojamoms KLR kilmės pneumatinėms padangoms nustatomi antidempingo muitai.

(66) Komisija pažymėjo, kad Įgyvendinimo reglamento (ES) 2025/58 267 konstatuojamojoje dalyje PBA išlaidų tinkamumo klausimą Komisija nagrinėjo tik bendrai, nurodydama, kad „PBA išlaidos ir pelnas neatrodo neproporcingai dideli, todėl laikyti tinkamais“. Dėl išsamios informacijos apie PBA išlaidas Komisija pažymi, kad, kalbant apie pneumatines padangas, kaip nurodyta Įgyvendinimo reglamento (ES) 2025/58 270 ir 271 konstatuojamosiose dalyse, Komisija, remdamasi bendrovės finansinėse ataskaitose pateikta informacija, iš tiesų apskaičiuodama PBA išlaidas atėmė vežimo išlaidas, kad šios atitiktų gamintojo kainas EXW sąlygomis. Tačiau apie bendrovę „Sucroal“ tokia išsami informacija nebuvo lengvai prieinama, o eksportuojantys gamintojai („Eppen“ ir „Meihua“) jos irgi nepateikė, kad Komisija galėtų atimti vežimo išlaidas.

(67) Po galutinio faktų atskleidimo tiek „Meihua“, tiek „Eppen“ pakartojo savo tvirtinimus dėl Komisijos metodikos apskaičiuojant PBA išlaidas ir normaliąją vertę, tačiau nepateikė jokios naujos informacijos. Todėl jų tvirtinimai buvo atmesti.

(68) Neturėdama jokios papildomos informacijos, kuri leistų apskaičiuojant PBA išlaidas neįtraukti konkrečių išlaidų, Komisija laikėsi nuomonės, kad „Sucroal“ PBA išlaidos yra neiškraipytos ir pagrįstos, kad jas būtų galima naudoti gamintojo kainoms EXW sąlygomis nustatyti, tad šiuos gautus tvirtinimus atmetė. Kadangi kitų pastabų dėl laikinojo reglamento skirsnio „Palyginimas“ negauta, 213–222 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

([15]) 2025 m. sausio 15 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2025/58, kuriuo, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 11 straipsnio 2 dalį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą, tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės naujoms ar restauruotoms guminėms pneumatinėms padangoms, naudojamoms autobusams arba sunkvežimiams, kurių apkrovos indeksas didesnis kaip 121, nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L, 2025/58, 2025 1 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/58/oj), 262 ir 269–271 konstatuojamosios dalys.

3.4. **Dempingo skirtumai**

(69) Kaip aprašyta šio reglamento 52 konstatuojamojoje dalyje, atsižvelgdama į suinteresuotųjų šalių tvirtinimus ir nesant kitų pastabų, Komisija perskaičiavo dempingo skirtumus.

(70) Galutiniai dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos (kaina, draudimas ir frachtas) Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas (%)
Meihua Group: — Jilin Meihua Amino Acid Co., Ltd — Xinjiang Meihua Amino Acid Co., Ltd	47,7
Heilongjiang Eppen Biotech Co., Ltd	58,2
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	53,1
Visas kitas Kinijos Liaudies Respublikos kilmės importas	58,2

4. **ŽALA**

4.1. **Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba**

(71) Kadangi pastabų dėl Sąjungos pramonės ir Sąjungos gamybos nustatymo negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 229–231 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.2. **Sąjungos suvartojimas**

(72) Kinijos lizino importo tiriamuoju laikotarpiu duomenų patikslinimas, kaip paaiškinta 79–82 konstatuojamosiose dalyse ir parodyta patikslintoje 3 lentelėje, turėjo įtakos laikinojo reglamento 2 lentelei. Galutinė 2 lentelė yra tokia:

„2 lentelė

Sąjungos suvartojimas (HCl ekvivalento tonomis)

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
Bendras Sąjungos suvartojimas	[465 000–510 000]	[470 000–515 000]	[450 000–495 000]	[410 000–450 000]
Indeksas	*100*	*102*	*97*	*86*

Šaltinis: Eurostatas (lizinas HCl, skystasis lizinas, lizino sulfatas, 2023 m.), specializuotas rinkos tyrimas (*) (lizino sulfatas, 2020–2022 m.).

(*) Specializuoto rinkos tyrimo duomenys pateikti laikinojo reglamento 237 konstatuojamojoje dalyje.“

(73) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos suvartojimas sumažėjo 14 procentinių punktų.

(74) Kadangi pastabų dėl Sąjungos suvartojimo negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 234–236 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.3. **Importas iš nagrinėjamosios šalies**

(75) Laikinojo reglamento 237 ir 238 konstatuojamosiose dalyse Komisija paaiškino, jog tam, kad nebūtų nepagrįstai įtraukti kiti produktai, jos naudoti lizino sulfato importo duomenys buvo gauti iš specializuotų rinkos tyrimų paslaugų teikėjų, analizuojančių Kinijos ir Indonezijos prekybos statistiką. Duomenų teikėjo prašymu tikslaus duomenų šaltinio atskleisti nebuvo galima, tačiau Komisija šiuos duomenis galėjo sutikrinti su kitais šaltiniais.

(76) Po faktų atskleidimo CESFAC ir „Vall Companys“ teigė, kad Komisijos sprendimas neatskleisti lizino sulfato importo duomenų šaltinio reiškia, jog suinteresuotosios šalys turi juos vertinti nominaliąja verte. Jos taip pat tvirtino, kad Komisija ir „Eurolysine“ nenurodė nei duomenų teikėjų naudotos metodikos, nei vėlesnių korekcijų, kurios buvo įtrauktos į eksporto ar importo duomenis nustatant lizino sulfato importą pagal KN grupinius kodus, kuriems jis priskiriamas.

(77) CESFAC ir „Vall Companys“ pateikė pakoreguotus Kinijos lizino importo duomenis remdamosi Eurostato lizino HCl ir lizino sulfato importo duomenimis, gautais iš rinkos tyrimus atliekančios ir pagrindinių žaliavų tiekimo grandines stebinčios bendrovės „Kemiex“. Iš Eurostato ir „Kemiex“ apibendrintų duomenų matyti, kad tiriamuoju laikotarpiu Kinijos importas sudarė 296 869 tonas, t. y. 11 % mažiau už Komisijos laikinojo reglamento 3 lentelėje nurodytas 329 052 tonas. CESFAC ir „Vall Companys Group“ pažymėjo, kad remiantis jų pakoreguotu skaičiavimu, Kinijos lizino importas nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo palyginti stabilus, 2020–2022 m. mažėjo, o 2022–2023 m. atsigavo. Apskritai Kinijos importas nuo 2020 m. iki tiriamojo laikotarpio padidėjo tik 6 %, ne Komisijos nurodytais 8 %, o 2022–2023 m. jis padidėjo 9 %, o ne 15 %.

(78) CCCMC taip pat tvirtino, kad Komisija neįrodė, jog Kinijos importas dempingo kaina labai padidėjo – nei absoliučiais skaičiais, nei palyginti su suvartojimu ar gamyba, ir teigė, kad importo apimties padidėjimas 8 % yra nereikšmingas. Ji pateikė oficialius Kinijos lizino HCl eksporto statistinius duomenis, iš kurių matyti, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu 2021–2022 m. eksporto apimtis iš viso sumažėjo 14 %, o 2022–2023 m. (tiriamuoju laikotarpiu) – dar 16 %. Kad įrodytų, jog importo į Sąjungą apimtis sumažėjo, CCCMC pateikė Eurostato parengtus lizino sulfato (KN 2309 90 31 ir 2309 90 96) importo per nagrinėjamąjį laikotarpį duomenis tvirtindami, kad Komisija tinkamai neįvertino lizino importo apimties ir visų tiriamuoju laikotarpiu stebėtų tendencijų.

(79) Siekdama užtikrinti lizino sulfato duomenų nuoseklumą, laikinajame reglamente Komisija visam nagrinėjamajam laikotarpiui taikė lizino sulfato importo duomenis, gautus iš specializuoto rinkos tyrimo, nors 2023 m. lizino sulfatui buvo sukurtas atskiras KN kodas. Atsižvelgdama į CESFAC argumentą dėl tiriamuoju laikotarpiu iš Kinijos importuoto lizino sulfato kiekio, Komisija padėtį įvertino iš naujo. Kadangi kad nuo 2023 m. galioja atskiras lizino sulfato KN kodas, ji padarė išvadą, kad tiems metams tikslingiau naudoti Eurostato duomenis apie tos rūšies produkto importą, nes jie yra patikimiausi. Kadangi ankstesniais metais lizino sulfatas buvo importuojamas pagal grupinius kodus, Eurostato duomenų vien apie lizino sulfatą nebuvo, o CESFAC pateikti „Kemiex“ duomenys buvo per maži, palyginti su Eurostato statistiniais duomenimis apie lizino sulfato importą tiriamuoju laikotarpiu, Komisija laikėsi nuomonės, kad pirminiame etape jos naudoti specializuoto rinkos tyrimo duomenys apie importą tebėra patikimiausias duomenų šaltinis.

(80) Komisija taip pat pažymėjo, jog yra akivaizdžių požymių, kad CESFAC naudojami „Kemiex“ duomenys turi didelių trūkumų, nes, kaip pažymėjo ir skundo pateikėjas, CESFAC pripažino, kad tiriamuoju laikotarpiu (2023 m.) apskaičiuota lizino sulfato eksporto iš Kinijos apimtis (t. y. 31 205 tonos) buvo mažesnė už taikytą kvotą, nors Komisija patvirtino, kad ta kvota turėjo būti išnaudota 2023 m. spalio 6 d. Komisija priminė, kad CESFAC naudojosi specializuoto rinkos tyrimo apie ypatingos svarbos žaliavų tiekimo grandines duomenimis, o ne importo ir eksporto duomenų baze.

(81) CESFAC pateikti rodikliai buvo 5 % mažesni už Eurostato tiriamojo laikotarpio importo rodiklius, o tai patvirtina, kad „Kemiex“ nurodyta importo apimtis yra per maža.

(82) Atsižvelgiant į atnaujintus importo statistikos duomenis, kaip aprašyta šio reglamento 79 konstatuojamojoje dalyje, laikinojo reglamento 3 lentelė patikslinama taip:

„3 lentelė

Importo apimtis ir rinkos dalis

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
Importo iš Kinijos apimtis (tonomis)	304 015	294 812	285 083	313 449

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
Indeksas	*100*	*97*	*94*	*103*
Rinkos dalis (%)	[60–69]	[49–63]	[59–69]	[70–79]
Indeksas	*100*	*96*	*96*	*120*

Šaltinis: Eurostatas (lizinas HCl, skystasis lizinas, lizino sulfatas, 2023 m.), specializuotas rinkos tyrimas (lizino sulfatas, 2020–2022 m.).“

(83) Komisija nustatė, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu Kinijos importas padidėjo 3 %, o šio importo rinkos dalis nuo 2020 m. iki tiriamojo laikotarpio padidėjo nuo [60–69 %] iki [70–79 %]. Kinijos importas Sąjungos rinkoje dominavo visą nagrinėjamąjį laikotarpį, o bendra importo apimtis padidėjo tuo metu, kai lizino suvartojimas Sąjungoje sumažėjo 14 % ir importo rinkos dalis dėl to padidėjo 20 %. Tuo remdamasi Komisija atmeta šį tvirtinimą, kad Kinijos importo dempingo kaina padidėjimas nebuvo reikšmingas.

(84) Dėl tvirtinimo, kad duomenų apie lizino sulfato importą 2020–2022 m. šaltinis naudotas neskaidriai, Komisija šio reglamento 98–101 konstatuojamosiose dalyse paaiškina, kodėl, jos nuomone, specializuoto rinkos tyrimo tikslinga neatskleisti.

(85) Skundo pateikėjas nurodė, kad 2024 m. lapkričio 7 d. ES lizino pramonė pateikė informaciją apie lizino sulfatą siekdama pateikti tikslesnius duomenis. Ši informacija buvo pateikta visiškai skaidriai, visoms suinteresuotosioms šalims suteikus galimybę susipažinti su tais duomenimis, įskaitant lizino skirstymą į įvairias rūšis, ir juos patikrinti. Kadangi specializuotų rinkos tyrimų paslaugų teikėjų yra nedaug, skundo pateikėjas neatskleidė šaltinio.

(86) CCCMC tvirtino, kad Komisija kruopščiai neįvertino lizino HCl, skystojo lizino ir lizino sulfato perskaičiavimo normų, nes esą nepateikė įrodymų, kuriais patvirtintų perskaičiavimo teisingumą. CCCMC pažymėjo, kad lizino sulfatas būna ir skysto pavidalo. Skysto pavidalo lizino sudėtyje yra 25 % lizino, kieto pavidalo – apie 50 %. Todėl CCCMC nurodė, kad Komisijos pateikti importo duomenys yra neteisingi, labai padidinti ir iš jų nematyti, kaip Komisija perskaičiavimo normas taikė importui pagal KN kodą 2922 41 00, apimantį ir lizino HCl, ir skystojo lizino importą.

(87) CCCMC taip pat tvirtino, kad Komisija nepateikė pagrįstų ir pakankamų paaiškinimų dėl įrodymų, kad lizino sulfatas gaminamas tik Kinijoje ir Indonezijoje, ir neatliko segmentinės žalos analizės, kurioje būtų atskirtas lizino HCl, skystasis lizinas ir lizino sulfatas.

(88) Komisija iš atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų surinko įrodymus, kad Kinijos bendrovės eksportuoja tik lizino HCl (78 % lizino kiekio produkte) ir lizino sulfatą (55 % lizino kiekio produkte), t. y. turinčius tam tikrą lizino kiekį, pagal kurį nustatomos perskaičiavimo normos lizino sulfatui perskaičiuoti į lizino HCl ekvivalentą. Komisija pakartojo, kad šios normos paaiškintos laikinojo reglamento 234 konstatuojamojoje dalyje. Komisija pažymėjo, kad normos pagrįstos viešai prieinama ir gerai žinoma produktų chemine sudėtimi ir molekuline mase ir buvo patikrintos per vizitus į Kinijos eksportuojančius gamintojų bendroves. Be to, nurodytą lizino kiekį naudoja naudotojai, jo taip pat neginčijo nei importuotojai, nei naudotojai. Nagrinėjamuoju laikotarpiu vieninteliai žinomi lizino sulfato eksportuotojai buvo Kinijos ir Indonezijos eksportuojantys gamintojai. Nė viena suinteresuotoji šalis nepateikė jokių šį teiginį paneigiančių įrodymų. Dėl segmentinės žalos analizės pažymėtina, jog Komisija laikinojo reglamento 37 konstatuojamojoje dalyje padarė išvadą, kad lizino forma neturi reikšmės, nes visų trijų formų lizinas (HCl, skystasis ir sulfatas) gali vienas kitą pakeisti, nes yra ta pati ir tą pačią funkciją atliekanti maistinė medžiaga. Šio reglamento 27 konstatuojamojoje dalyje Komisija taip pat padarė išvadą, kad lizino paskirtis, forma ir kiekis produkte nekeičia jo pagrindinės apibrėžties, savybių ar to, kaip jį suvokia įvairios šalys. Todėl segmentinės žalos analizės atlikti nebuvo būtina. Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(89) Po galutinio faktų atskleidimo CCCMC nurodė, kad lizino sulfato importo duomenų ir duomenų šaltinio atžvilgiu Komisija laikėsi pernelyg didelio konfidencialumo. Pirma, CCCMC nurodė, kad Komisija atskleidė ne atskirus duomenis apie lizino sulfato importą iš Kinijos, o tik konsoliduoto importo, jau perskaičiuoto į lizino HCl, duomenis.

(90) Laikinajame reglamente (37 konstatuojamojoje dalyje) Komisija paaiškino, kad visų formų lizinas gali vienas kitą pakeisti, nes yra ta pati maistinė medžiaga ir pasižymi panašiomis esminėmis fizinėmis, techninėmis ir cheminėmis savybėmis. Nors Komisija paskelbė konsoliduotus, į lizino HCl perskaičiuotus importo duomenis, laikinajame reglamente ji taip pat paaiškino, kad iš Kinijos importuojamas tik lizino HCl ir lizino sulfatas. Lizino HCl importo duomenys gauti iš Eurostato. Todėl importuotą lizino sulfato kiekį galima perskaičiuoti į HCl kiekį vienai tonai lizino sulfato pritaikius 0,705 perskaičiavimo į lizino HCl ekvivalentą normą, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 234 konstatuojamojoje dalyje. Šis tvirtinimas atmetamas.

(91) Antra, CCCMC teigė, jog Komisija neįrodė, kad lizino sulfato importo duomenų šaltinio ir pačių importo duomenų atskleidimas esą suteiktų „didelį konkurencinį pranašumą konkurentui“ arba turėtų „labai neigiamą poveikį informaciją teikiančiam asmeniui arba asmeniui, iš kurio tas asmuo gavo informaciją“, tvirtindama, kad Kinijos eksportuotojai turėtų turėti prieigą prie šios informacijos, nes ji susijusi su jų importu.

(92) Laikinojo reglamento 238 konstatuojamojoje dalyje Komisija paaiškino, kad Kinijos importo duomenų šaltinio negalima atskleisti duomenų teikėjo prašymu. Šio reglamento 99 konstatuojamojoje dalyje Komisija papildomai paaiškino, kodėl, jos nuomone, pakanka atskleisti, kad lizino sulfatas importuotas iš Kinijos, neatskleidžiant tų duomenų kilmės. Komisija laikėsi nuomonės, kad lizino sulfato importo duomenys buvo atskleisti (82 konstatuojamoji dalis) ir kad šių duomenų šaltinio atskleidimas prieštarautų šaltinio duomenų teikėjo sąlygoms.

(93) Trečia, po galutinio faktų atskleidimo CCCMC pakartojo, kad Komisija neatliko segmentinės žalos analizės, kurioje lizino HCl, skystasis lizinas ir lizino sulfatas būtų analizuojami atskirai, tvirtindami, kad skirtingų formų lizinas negali vienas kito pakeisti ir kad Komisija turėjo tokiai analizei atlikti būtinus duomenis.

(94) Komisija laikėsi šio reglamento 88 konstatuojamojoje dalyje išdėstytos pozicijos ir papildomai paaiškino, kad didžioji dalis lizino naudojama pašaruose ir kad lizino naudotojai patvirtino, jog tam tikslui naudojamą liziną galima pakeisti vieną kitu. 20 konstatuojamojoje dalyje nurodytas CCCMC cituotas mokslinis straipsnis įrodo, kad įvairių formų lizinas tiesiogiai konkuruoja tarpusavyje. Komisija laikėsi savo pozicijos, kad laikinajame reglamente pateikti visi esminiai įrodymai ir pateiktų konfidencialių duomenų nekonfidencialios santraukos, kad suinteresuotosios šalys galėtų pasinaudoti savo teisėmis į gynybą.

(95) CCCMC taip pat teigė, kad Komisija neatsakė į pastabas dėl Kinijos importo poveikio Sąjungos pramonės padėčiai vertinimo, kiek tai susiję su Kinijos importo į Sąjungą sukeltu Sąjungos suvartojimo sumažėjimu ir Sąjungos pramonės gamybos apimties tendencijomis. Ypač pažymėtinas CCCMC tvirtinimas, kad Sąjungos pramonės gamyba labiausiai sumažėjo 2021–2022 m., t. y. tuo metu, kai sumažėjo ir Kinijos lizino importas, todėl tai negali būti gamybos mažėjimo tendencijas paaiškinantis veiksnys.

(96) Komisija laikėsi nuomonės, kad į CCCMC pateiktas pastabas pakankamai išsamiai atsakyta šio reglamento ankstesnėse 79, 83 ir 88 bei tolesnėse 103, 105, 106 ir 107 konstatuojamosiose dalyse. Apibendrinant pažymėtina, jog priešingai tam, ką tvirtina CCCMC, iš 2 lentelės matyti, kad Sąjungos suvartojimas tiriamuoju laikotarpiu sumažėjo 14 procentinių punktų, o Sąjungos gamyba – 83 procentiniais punktais (5 lentelė). Tuo pačiu laikotarpiu Kinijos importas užėmė dominuojančią padėtį Sąjungos rinkoje (3 lentelė) ir, nors 2022 m. importo apimtis sumažėjo 3 procentiniais punktais, jis sumažėjo mažiau negu Sąjungos suvartojimas (–5 procentiniais punktais). Be to, laikinojo reglamento 284 konstatuojamojoje dalyje Komisija atsakė į pastabą dėl spiralinio poveikio tiriamuoju laikotarpiu. Šis argumentas buvo atmestas.

4.3.1. *Importo iš nagrinėjamosios šalies kainos ir priverstinis kainų mažinimas*

(97) CCCMC teigė, kad, remiantis Eurostato duomenimis apie KN kodus 2922 41 00, 2309 90 96 (grupinis kodas) ir 2309 90 31 (grupinis kodas), Kinijos importo kainos 2022–2023 m. sumažėjo daug daugiau, palyginti su Komisijos laikinajame reglamente nurodytomis kainomis (Eurostato duomenys apie KN kodą 2922 41 00 ir „Eurolysine“ duomenys apie lizino sulfatą) ir kad importo duomenų konfidencialumas labai pažeidžia jų teises į gynybą.

(98) Dėl importo statistikos Komisija paaiškino, kad nors Eurostato aštuonženklių KN kodų importo statistinių duomenų bazė yra viešai prieinama, 2020–2022 m. Komisija negalėjo naudoti lizino sulfato importo statistinių duomenų pagal dabartinius TARIC kodus 2309 90 31 51, 2309 90 31 59, 2309 90 96 51, 2309 90 96 59, nes tie TARIC kodai buvo grupiniai ir apėmė ir kitus produktus negu nagrinėjamasis produktas. Laikinojo reglamento 237 ir 238 konstatuojamosiose dalyse Komisija taip pat paaiškino, kad lizino HCl (Kinija) importo duomenys buvo gauti iš Eurostato, o lizino sulfato importo duomenys buvo sutikrinti su specializuoto rinkos tyrimo duomenimis, kad informacija apie lizino sulfato importą būtų tikslesnė. Tiksliau, Komisija iš Eurostato ir duomenų bazės „Surveillance“ gavo nagrinėjamojo laikotarpio lizino sulfato (grupiniai kodai) importo statistinius duomenis ir pažymėjo, kad importo apimtis sudarė nuo 662 896 tonų 2020 m. iki 537 126 tonų 2023 m., t. y. gerokai viršijo muitais neapmokestinamą tarifinę kvotą. Kadangi lizino sulfato muitais neapmokestinama kvota kiekvienų nagrinėjamojo laikotarpio metų rudenį buvo išnaudojama, Komisija laikėsi nuomonės, kad Eurostato statistika yra netiksli. Komisija analizavo Kinijos lizino sulfato eksporto duomenis, gautus iš specializuoto rinkos tyrimo, ir pažymėjo, kad tie duomenys suteikia tikslesnės informacijos apie lizino sulfato importą į Sąjungą.

(99) Komisija taip pat pažymėjo, kad sprendimo byloje T-326/21 ([16]) 52 ir 53 punktuose Bendrasis Teismas padarė išvadą, jog „tam tikrais pateiktoje informacijoje išdėstytais argumentais Komisija lyg ir kritikuojama dėl to, kad nepranešė ieškovams apie naudotų duomenų kilmę. Tačiau ieškovai nepaaiškina, kodėl duomenų kilmės atskleidimas buvo būtinas jų interesams apginti, nes patys duomenys jiems buvo perduoti ir Komisija atsakė į jų prieštaravimus. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, jokiu būdu nėra akivaizdu, kad Komisija nepateikė ieškovams būtinos informacijos, kad ieškovai galėtų veiksmingai pareikšti savo nuomonę apie nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumą ir svarbą ir apie Komisijos naudotus įrodymus“. Todėl, atsižvelgdama į šią teismų praktiką, Komisija nusprendė, jog pakanka atskleisti, kad lizino sulfatas importuotas iš Kinijos, neatskleidžiant tų duomenų kilmės. Todėl CCCMC tvirtinimas buvo atmestas.

(100) Komisija taip pat priminė, kad KN kodai 2309 90 96 ir 2309 90 31, kuriuos CCCMC naudojo vidutiniam lizino sulfato kainų sumažėjimui 2022–2023 m. įrodyti, yra grupiniai kodai ir iki 2023 m. apėmė ir kitus importuotus produktus. Todėl bet kokie CCCMC pateikti kainų pokyčių, susijusių su šiais KN kodais, įrodymai yra nepagrįsti ir neteisingi, nes kaip kainos buvo naudojamas lizino ir kitų produktų kainų vidurkis. Komisija išsamiau paaiškino Kinijos importuoto lizino kiekį šio reglamento 4.3.1 ir 5.1 skirsniuose.

(101) Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad skunde ir laikinajame reglamente pateikti visi esminiai įrodymai ir pateiktų konfidencialių duomenų nekonfidencialios santraukos, kad suinteresuotosios šalys galėtų pasinaudoti savo teisėmis į gynybą. Primenama, kad pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnį ir pagal Susitarimo dėl Bendrojo susitarimo dėl tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo 6 straipsnio 5 dalį leidžiama saugoti konfidencialią informaciją, jei jos atskleidimas suteiktų didelį konkurencinį pranašumą konkurentui arba labai neigiamai paveiktų informaciją suteikusįjį asmenį arba asmenį, iš kurio tas asmuo gavo informaciją. Prie šių kategorijų priskiriama konfidencialiai pateikta informacija. Bet kuriuo atveju, skundo pateikėjas pateikė konfidencialių skundo dalių turinio santraukas. Laikinojo reglamento 17 konstatuojamojoje dalyje Komisija taip pat paaiškino, kad atsižvelgiant į tai, jog Sąjungos pramonę sudaro vienas gamintojas, buvo suprantama, kodėl skunde žalos veiksniai pateikti naudojant intervalus ir indeksus. Taigi Komisija nesutinka, kad inicijavimo etape CCCMC atstovaujamų bendrovių teisė į gynybą buvo pažeista.

([16]) Žr. 2023 m. birželio 21 d. Sprendimą *„Guangdong Haomei New Materials“ ir „Guangdong King Metal Light Alloy Technology“ / Komisija*, T-326/21, ECLI:EU:T:2023:347.

(102) CCCMC taip pat teigė, kad Komisija nepateikė duomenų, iš kurių būtų matoma priverstinio kainų mažinimo tendencija, t. y. visą nagrinėjamąjį laikotarpį besitęsusi kainodaros elgsena. CCCMC taip pat tvirtino, kad Komisija nepateikė įrodymų dėl nagrinėjamojo laikotarpio Kinijos ir Sąjungos importo sąveikos ir teigė, kad Komisijos išvada dėl priverstinio kainų mažinimo neatitinka pareigos atlikti objektyvų tyrimą. Atsakydamas į šį tvirtinimą skundo pateikėjas teigė, kad Sąjungos pramonė skunde įrodė, jog priverstinis kainų mažinimas nebuvo statiškas, nes prasidėjo gerokai prieš tiriamąjį laikotarpį ir nuolat didėjo.

(103) Komisija pažymėjo, kad objektyvi priverstinio kainų mažinimo analizė turėtų būti pagrįsta panašių rūšių produktų kainų palyginimu. Todėl Komisija laikosi nuoseklios praktikos ir atlikdama analizę remiasi išsamiais atrinktų eksportuojančių gamintojų ir Sąjungos pramonės pardavimo tiriamuoju laikotarpiu duomenimis, nes tie duomenys leidžia tarpusavyje palyginti kiekvienos rūšies produktus. Tokio pobūdžio ankstesnių metų analizės atlikti negalima, nes nėra tokių išsamių duomenų. Šis tvirtinimas buvo atmestas.

(104) CCCMC taip pat tvirtino, kad iš Eurostato duomenų matyti, jog Kinijos importo kainos yra daug didesnės negu nurodyta Komisijos laikinojo reglamento 4 lentelėje, ir kad Komisija nepateikė pakankamai įrodymų, kad dėl Kinijos importo Sąjungos pramonės kainos buvo priverstinai mažinamos, smukdomos ir slopinamos. Jie pabrėžė, kad 2021 m. Kinijos importo apimtis ir rinkos dalis sumažėjo, kainos – labai padidėjo, o Sąjungos pramonė veikė labai nuostolingai. CCCMC tvirtino, kad jei Kinijos importas būtų slopinęs Sąjungos pramonės pardavimo kainas, 2021 m. Sąjungos pramonės pelningumas turėjo padidėti.

(105) Kalbant apie Kinijos importo kainas, kaip jau paaiškinta laikinajame reglamente, vidutinė iš Kinijos importuoto lizino HCl kaina paimta iš Eurostato pagal KN kodą 2922 41 00. Vidutinė iš Kinijos importuoto lizino sulfato kaina nustatyta pagal skundo pateikėjo pateiktus specializuoto rinkos tyrimo duomenis. 4 lentelėje paskelbti duomenys – tai lizino HCl ir lizino sulfato importo kainų svertinis vidurkis, apskaičiuotas pagal kiekvienos formos lizino importuotą kiekį konkrečiais metais.

(106) Komisija pakartoja, kad vertinti vidutines importo kainas pagal KN kodus 2309 90 31 ir 2309 90 96 nėra teisinga, nes 2020–2022 m. šiais KN kodais buvo žymi ir tam tikri kiti produktai. Dėl tiriamojo laikotarpio šio reglamento 79–82 konstatuojamosiose dalyse Komisija paaiškino, kad atnaujino tiriamojo laikotarpio lizino sulfato importo duomenis pagal KN kodus 2309 90 31 ir 2309 90 96, nes 2023 m. šie kodai buvo skirti tik lizino sulfatui. Duomenis atnaujinus, tiriamojo laikotarpio vidutinė importo kaina pakito, todėl laikinojo reglamento 4 lentelė patikslinama taip:

„4 lentelė

Importo kainos (EUR/t)

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
Kinija	876	1 342	1 679	1 159
Indeksas	*100*	*153*	*192*	*132*

Šaltinis: Eurostatas (lizinas HCl, skystasis lizinas, lizino sulfatas, 2023 m.), specializuoto rinkos tyrimo paslaugų teikėjas (lizino sulfatas, 2020–2022 m.).“

(107) Dėl tvirtinimo abejojant, ar Kinijos importas sukėlė kainų smukdymo ir slopinimo poveikį Sąjungos pramonei, Komisija pažymėjo, kad Kinijos importo dempingo kaina kainos nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo daug mažesnės už Sąjungos pramonės pardavimo kainas (ir lizino importo iš Brazilijos, Indonezijos ir Pietų Korėjos kainas). Akivaizdu, kad dėl tokių mažų kainų ir labai didelės rinkos dalies, tiriamuoju laikotarpiu sudariusios [70–79 %], Sąjungos pramonės kainos sumažėjo ir tai matyti iš jos pelningumo duomenų.

(108) CCCMC paprašė Komisijos pateikti išsamią nekonfidencialią žalos skirtumo apskaičiavimo versiją, iš kurios būtų matyti, kad 100 % atrinktų bendrovių importo apimties darė žalą, įskaitant Komisijos atliktas korekcijas. Komisija atmetė prašymą ir priminė CCCMC, kad priverstinio kainų mažinimo skaičiavimai buvo atskleisti tik atrinktiems eksportuojantiems gamintojams, nes yra susiję su konkrečiomis bendrovėmis ir apima neskelbtinus kainų duomenis, todėl yra konfidencialūs. Visi duomenų teikėjai turėjo galimybę išsamiai patikrinti atitinkamą Komisijos atliktą skaičiavimą ir dėl jo pateikti pastabų.

(109) Po galutinio faktų atskleidimo CCCMC tvirtino, kad Komisija nenurodė, kokiu faktiniu pagrindu remdamasi nustatė, kad priverstinio kainų mažinimo poveikį kėlė „100 % atrinktų bendrovių importo apimties“, turint omenyje, kad lizino formos nesutampa.

(110) Komisija informavo, kad priverstinio kainų mažinimo skaičiavimo duomenys yra konfidencialūs ir kad jie buvo perduoti suinteresuotiesiems atrinktiems Kinijos eksportuojantiems gamintojams. Komisija laikėsi nuomonės, kad taikytas metodas atitinka pagrindinį reglamentą.

(111) CCCMC taip pat tvirtino, kad Komisija nenurodė, kokiu faktiniu pagrindu remdamasi padarė išvadą, kad dėl Kinijos importo tariamai mažomis kainomis buvo smukdomos Sąjungos pramonės kainos, ir kad laikinajame reglamente kainų smukdymas net nėra paminėtas.

(112) Komisija paaiškino, kad laikinojo reglamento 250 ir 289 konstatuojamosiose dalyse aprašytas Kinijos importo daromas kainų slopinimo poveikis. Komisija paaiškino, kad dėl Kinijos importo tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės kainos buvo reikšmingai priverstinai mažinamos ir kad Kinijos kainos visą nagrinėjamąjį laikotarpį buvo mažesnės už Sąjungos pramonės kainas, todėl Sąjungos pramonės pardavimo kainos dar labiau sumažėjo ir finansiniai nuostoliai tapo dar didesni. Tai įrodo Kinijos importo apimtis, rinkos dalis ir vidutinė importo kaina. Šis tvirtinimas buvo atmestas.

(113) Kadangi kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 244–250 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

4.4.1. *Bendrosios pastabos*

(114) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 251–254 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4.2. *Makroekonominiai rodikliai*

4.4.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

(115) Kadangi kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 255–258 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

(116) Kinijos lizino importo tiriamuoju laikotarpiu duomenų patikslinimas, kaip paaiškinta 79 konstatuojamojoje dalyje ir parodyta patikslintoje 3 lentelėje, turėjo įtakos laikinojo reglamento 6 lentelei. Galutinė 6 lentelė yra tokia:

„6 lentelė

Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
Pardavimo apimtis Sąjungos rinkoje (tonomis)	[52 000–57 000]	[68 000–75 000]	[31 000–34 000]	[7 500–9 000]

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
Indeksas	*100*	*132*	*63*	*16*
Rinkos dalis %	10,7	14	7	2
Indeksas	*100*	*130*	*65*	*18*

Šaltinis: „Eurolysine“ klausimyno atsakymai.“

(117) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 259–261 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4.2.3. Augimas

(118) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 262 konstatuojamoji dalis buvo patvirtinta.

4.4.2.4. Užimtumas ir našumas

(119) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 263–265 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4.2.5. Dempingo skirtumo dydis ir atsigavimas nuo buvusio dempingo

(120) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 266–267 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

4.4.3.1. Kainos ir kainoms poveikį darantys veiksniai

(121) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 268–271 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4.3.2. Darbo sąnaudos

(122) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 272–273 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4.3.3. Atsargos

(123) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 274–275 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4.3.4. Pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą

(124) Po galutinio faktų atskleidimo CCCMC teigė, kad Komisija neatsižvelgė į pastabas dėl Sąjungos pramonės pinigų srauto padidėjimo ir investicijų grąžos.

(125) Komisija toliau laikėsi nuomonės, kad pinigų srauto raida paaiškinta laikinojo reglamento 278 konstatuojamojoje dalyje, o investicijų grąža – 280 konstatuojamojoje dalyje. Nors dėl pardavimo iš atsargų tiriamuoju laikotarpiu pinigų srautas pagerėjo, nagrinėjamuoju laikotarpiu jis išliko neigiamas. Tiriamuoju laikotarpiu lyg ir gerėjusi investicijų grąža buvo siejama su mažesniu pelningumo praradimu negu praėjusiais metais dėl tiriamuoju laikotarpiu mažos gamybos. Kinijos importo poveikis gamybos apimties sumažėjimui aprašytas laikinojo reglamento 4.3 ir 4.4 skirsniuose. Šie tvirtinimai buvo atmesti.

(126) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 276–281 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.5. **Išvada dėl žalos**

(127) Visi šalių tvirtinimai po laikinojo reglamento paskelbimo buvo atmesti. Taigi, remdamasi laikinajame reglamente išdėstytais faktais, Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį, todėl laikinojo reglamento 282–286 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

5. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

5.1. **Importo dempingo kaina poveikis**

(128) CCCMC, CESFAC ir „Vall Companys“ teigė, kad laikinajame reglamente nebuvo tinkamai atsižvelgta į Kinijos importo ir Sąjungos pramonės pardavimo priežastinį ryšį ir į tai, ar lizino importas iš Kinijos faktiškai darė materialinę žalą Sąjungos pramonei. Tuo tikslu jie iš dalies rėmėsi CESFAC (alternatyviais) importo duomenimis, kuriuos Komisija atmetė, kaip tinkamai paaiškinta šio reglamento 4.3 skirsnyje.

(129) CCCMC, CESFAC ir „Vall Companys“ tvirtino, kad Sąjungos pramonės pardavimo apimties pokyčiai nėra susiję su Kinijos importo pokyčiais pirmiausia dėl to, kad 2021–2022 m. Kinijos importo apimtis sumažėjo, o Sąjungos pramonė tuo nepasinaudojo, nes jos 2022 m. pardavimas taip pat sumažėjo. Tačiau, kaip matyti iš laikinojo reglamento 2 ir 3 lentelių, 2021–2022 m. reikšmingai, daugiau negu Kinijos importas, sumažėjo suvartojimas, todėl Sąjungos pramonė neturėjo galimybių susigrąžinti dalį dėl Kinijos importo prarastos pardavimo apimties, net jei tai būtų buvę įmanoma išlaidų ir kainų požiūriu. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(130) CCCMC taip pat tvirtino, kad Komisija neįrodė, kad kainos buvo priverstinai mažinamos ir kad Kinijos importas smukdė ir slopino Sąjungos pramonės kainas. Dėl šio aspekto Komisija pažymėjo, kad dempingo kaina vykdyto Kinijos importo kainos buvo daug mažesnės už Sąjungos pramonės pardavimo kainas ir lizino importo iš Brazilijos, Indonezijos ir Pietų Korėjos kainas (laikinojo reglamento 12 lentelė). Todėl akivaizdu, kad dėl Kinijos kilmės lizino, užėmusio dominuojančią padėtį Sąjungos rinkoje visą nagrinėjamąjį laikotarpį, Sąjungos pramonės, o taip pat ir importo iš kitų šaltinių, ne Kinijos, kainos buvo smukdomos ir slopinamos. Todėl Komisija atmetė šį tvirtinimą.

(131) Po galutinio faktų atskleidimo CCCMC teigė, kad Kinijos importas pagal apimtį, poveikį kainoms ir poveikį Sąjungos pramonei neatitiko poveikio priskyrimo kriterijaus ir kad Kinijos importas nepadarė žalos Sąjungos pramonei. CCCMC tvirtino, kad Komisija nepakankamai išsamiai išnagrinėjo, kaip nagrinėjamojo importo apimtis ir kainos nagrinėjamuoju laikotarpiu sąveikavo su panašių vidaus produktų kainomis ir ar jos nesukėlė priverstinio Sąjungos pramonės kainų mažinimo, slopinimo ir žalos Sąjungos pramonei.

(132) Komisija nesutiko ir laikėsi nuomonės, kad laikinojo reglamento 4 skirsnyje ir galutinio faktų atskleidimo dokumente (žr. šio reglamento 4 skirsnį) buvo išdėstyta pakankama analizė šiuo klausimu. Šis tvirtinimas buvo atmestas.

(133) Kadangi kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 288–291 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

5.2. **Kitų veiksnių poveikis**

5.2.1. *Importas iš trečiųjų šalių*

(134) CESFAC ir „Vall Companys“ nurodė, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu, ypač 2022 m., prie skundo pateikėjo nurodytos patirtos žalos reikšmingai prisidėjo trečiųjų šalių importas ir kad Komisija neįvertino kitų trečiųjų šalių importo poveikio nagrinėjamuoju laikotarpiu padarytai žalai.

(135) Komisija priminė, kad laikinojo reglamento 292–298 konstatuojamosiose dalyse išnagrinėjo, kokią įtaką kitų trečiųjų šalių importas galėjo turėti Sąjungos pramonės patirtai žalai. Toje analizėje ji padarė išvadą, kad i) trečiųjų šalių, išskyrus Kiniją, rinkos dalis nuo 2020 m. iki TL sumažėjo 4 % ir tiriamuoju laikotarpiu buvo [20–25 %] ir kad ii) kad dempingo kaina vykdyto Kinijos importo kainos buvo daug mažesnės už Sąjungos pramonės pardavimo kainas ir lizino importo iš Brazilijos, Indonezijos ir Pietų Korėjos, t. y. trijų iš keturių kitų importo šaltinių, kainas; nors importo iš JAV kainos buvo panašaus lygio, šio importo apimtis nuo 2020 m. iki tiriamojo laikotarpio sumažėjo perpus. CESFAC ir „Vall Companys“ šių išvadų neginčijo, todėl šis tvirtinimas buvo atmestas. Kaip paaiškinta 79 konstatuojamojoje dalyje ir parodyta patikslintoje 3 lentelėje, patikslinti tiriamojo laikotarpio Kinijos lizino importo duomenys tiriamuoju laikotarpiu darė poveikį trečiųjų šalių, išskyrus Kiniją, liziną eksportuojančių gamintojų rinkos daliai. Komisija rodiklių intervalus pateikė laikinojo reglamento 12 lentelėje. Naujosios rinkos dalys vis dar atitinka laikinajame reglamente nurodytus rodiklių intervalus.

(136) Kadangi kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 292–298 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

5.2.2. *Sąjungos pramonės eksportas*

(137) CESFAC ir „Vall Companys“ tvirtino, kad pardavimas eksportui, sudarantis 20 % viso Sąjungos pramonės pardavimo, yra reikšmingas, o Komisijos analizėje į tai neatsižvelgiama.

(138) Dėl laikinojo reglamento 300 ir 301 konstatuojamosiose dalyse paaiškintų priežasčių (visų pirma, apimties, apimties tendencijos ir kainų) Komisija toliau laikėsi nuomonės, kad šis pardavimas priežastinio ryšio nesusilpnino.

(139) Po galutinio faktų atskleidimo CCCMC nurodė, kad priežastinio ryšio tarp importo dempingo kaina ir nustatytos materialinės žalos nėra dėl prastų eksporto rezultatų, pačios pramonės vykdomo importo, lizino pakeitimo kitais specializuotais produktais ir prastos iki tol buvusios finansinės padėties.

(140) Komisija toliau laikėsi nuomonės, kad, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 300 ir 301 konstatuojamosiose dalyse, Sąjungos pramonės eksporto mažėjimas buvo tiesinis ir atitiko gamybos nagrinėjamuoju laikotarpiu mažėjimą. Laikinojo reglamento 4.3 skirsnyje ir galutinio faktų atskleidimo dokumente (aptartame 4.3 skirsnyje) Komisija jau įrodė, kad gamyba sumažėjo dėl Kinijos importo. Dėl pačios pramonės vykdyto importo Komisija laikinojo reglamento 303 konstatuojamojoje dalyje paaiškino, kad šis importas laikytas nedideliu ir buvo vykdomas siekiant pagerinti Sąjungos pramonės pinigų srauto padėtį. Laikinojo reglamento 310 konstatuojamojoje dalyje Komisija panašiai paaiškino, kad kitų aminorūgščių gamyba yra atskirta nuo lizino gamybos proceso ir nedaro poveikio lizino įrenginių pajėgumų naudojimui. Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad šis tvirtinimas dėl iki tol buvusios prastos Sąjungos pramonės ekonominės padėties pakankamai išnagrinėtas laikinojo reglamento 312 konstatuojamojoje dalyje. Šis tvirtinimas buvo atmestas.

(141) Kadangi kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 299–301 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

5.2.3. *Kiti veiksniai*

(142) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 302–313 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

5.3. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(143) Visi šalių tvirtinimai po laikinojo reglamento paskelbimo buvo atmesti. Todėl, remdamasi laikinajame reglamente atskleistais faktais, Komisija padarė išvadą, kad importas dempingo kaina iš KLR padarė Sąjungos pramonei materialinę žalą ir kad dėl kitų veiksnių, vertintų atskirai arba bendrai, importo dempingo kaina ir materialinės žalos priežastinis ryšys nesusilpnėjo ar nenutrūko.

6. **PRIEMONIŲ LYGIS**

6.1. **Žalos skirtumas**

(144) CCCMC, CESFAC ir „Vall Companys“ tvirtino, kad nekonfidencialioje bylos medžiagoje nepateikta jokios informacijos apie investicinius planus ir atidėtus projektus ir kad šios sumos nereikėtų naudoti apskaičiuojant tikslinį pelną, taip pat nurodė, kad „įprastų konkurencijos sąlygų“ nereikėtų prilyginti „idealioms konkurencijos sąlygoms“, o vertinant tikslinį pelną turi būti atsižvelgiama į faktines (įprastas) konkurencijos nagrinėjamoje rinkoje sąlygas.

(145) Skundo pateikėjas nurodė, kad pagrindiniai jo strategijos aspektai buvo glikolio rūgšties gamybos industrializavimas ir papildomų valino gamybos pajėgumų sukūrimas ir kad šiems dviem projektams reikėjo didelių investicijų. Dėl prastų ekonominių rezultatų, kuriuos lėmė Kinijos kilmės lizino pardavimas dempingo kaina, skundo pateikėjas šių investicijų taip ir negalėjo įgyvendinti.

(146) Komisija priminė, kad laikinajame reglamente ir prie bylos medžiagos pridėtoje pažymoje ([17]) ji paaiškino patikrinusi skundo pateikėjo šiuo klausimu pateiktą informaciją ir nustačiusi, kad šis tvirtinimas yra pagrįstas. Ji taip pat paaiškino, kaip nustatė atitinkamą korekciją. Išsamios informacijos apie skundo pateikėjo investicijų planus ir atidėtus projektus nebuvo galima pateikti dėl konfidencialumo. Komisija laikėsi nuomonės, kad įprastomis konkurencijos sąlygomis rinka nebūtų iškreipta dempingo kaina ir žalą darančio importo. Patikrintą tvirtinimą dėl prarastų investicijų akivaizdžiai buvo galima sieti su iškreipta padėtimi rinkoje, todėl Komisija patvirtino, kad tikslinę kainą pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalies c punktą yra tikslinga pakoreguoti.

(147) Po galutinio faktų atskleidimo CCCMC nurodė, jog esminiai faktai neįrodo, kad korekcija pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalies c punktą buvo pagrįsta. CCCMC tvirtino, kad prarastų investicijų negalima aiškiai susieti su iškreipta padėtimi rinkoje.

(148) Komisija pažymėjo, kad dėl konfidencialumo šio reglamento 146 konstatuojamojoje dalyje nurodytoje prie bylos medžiagos pridėtoje pažymoje pateikta informacija buvo laikoma pakankama pagrįsti, kad atidėti investicijų planai buvo susiję su Kinijos importu dempingo kaina. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(149) Antra, CCCMC ir CESFAC nesutiko su Komisijos atliktu Sąjungos pramonės dabartinių ir būsimų aplinkos apsaugos sąnaudų apskaičiavimu pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2d dalį, be kita ko, tikslinei kainai pakoreguoti. CCCMC tvirtino, kad dėl Komisijos taikomų aplinkos apsaugos standartų tikslinė kaina yra dirbtinai išpučiama ir kad pagal PPO taisykles antidempingo politikos eksteritorinis taikymas siekiant užtikrinti aplinkos ar darbo standartų laikymąsi nėra leidžiamas. CCCMC taip pat nesutiko su būsimų apyvartinių taršos leidimų sąnaudų apskaičiavimu tvirtindama, kad Komisijos apskaičiuotas skaičius yra labai padidintas, ir nurodydama, kad skundo pateikėjas visą laiką gauna daugiau nemokamų apyvartinių taršos leidimų, negu jam reikia savo faktiniam išmetamųjų teršalų kiekiui padengti. Skundo pateikėjas užginčijo CCCMC tvirtinimą, kad ES lizino pramonė gauna daugiau leidimų, negu reikia jos faktiniam išmetamųjų teršalų kiekiui padengti, ir nurodė, kad CCCMC atsižvelgė tik į vieno į Prancūzijos registrą įtraukto įrenginio duomenis ir kad aminorūgščių gamyboje negalima kompensuoti netiesioginių su elektros energija susijusių CO_2 sąnaudų.

(150) Todėl Komisija atmetė šį CCCMC ir CESAF tvirtinimą. Ji pažymėjo, kad gautų ATLPS leidimų skaičius yra pagrįstas ankstesnių metų gamybos apimtimi. Todėl per ateinančius kelerius metus skundo pateikėjas gaus mažiau leidimų, nes jo gamybos apimtis pastaraisiais metais buvo mažesnė dėl importo dempingo kaina daromo spaudimo. Todėl naudojami skaičiai yra realistiški, patikrinti ir nėra labai padidinti, kaip tvirtina šalys. Tvirtinimas, kad einamųjų ir būsimų aplinkos apsaugos sąnaudų įtraukimas į tikslinę kainą yra nesuderinamumas su PPO, yra nepagrįstas ir pateiktas remiantis klaidinga prielaida, kad tikslinės kainos apskaičiavimas turi eksteritorinį poveikį arba kad juo siekiama užtikrinti aplinkos apsaugos ar darbo standartų laikymąsi trečiosiose šalyse.

([17]) t24.011363.

(151) CESFAC ir „Vall Companys“ taip pat teigė, kad Komisijos ATLPS sąnaudų apskaičiavimo metodika, atrodo, yra pagrįsta šiuo metu skundo pateikėjui priskirtu bendru išmetamųjų teršalų kiekiu, o ne tik su lizino gamyba susijusiais išmetamaisiais teršalais. Komisija paaiškino, kad jos nustatytos prognozuojamos būsimos papildomos sąnaudos yra susijusios tik su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pradinės grandies produktais, išmetančiais CO_2. Metodika paaiškinta minėtoje prie bylos pridėtoje pažymoje.

(152) CCCMC taip pat ginčijo 10,69 % tikslinį pelną, nes jis nerealistiškas ir nepagrįstas. Komisija priminė, kad tikslinės kainos apskaičiavimo metodika išdėstyta laikinojo reglamento 318–326 konstatuojamosiose dalyse ir griežtai atitinka pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c ir 2d dalių nuostatas. Komisija taikė pagrįstą 6 % pelno dydį, kaip nustatyta pagrindiniame reglamente. Vėliau, remdamasi patikrintais Sąjungos pramonės duomenimis, Komisija apskaičiavo, kad prarastos investicijos, MTP, inovacijos (pramonės moksliniai tyrimai ir inovacijos) ir ATLPS sudaro 4,69 %. CCCMC nepaaiškino, kodėl, jų nuomone, gauta korekcija yra nerealistiška ir nepagrįsta, todėl šis tvirtinimas atmetamas.

(153) Po galutinio faktų atskleidimo CCCMC pakartojo, kad Komisijos metodas, pagal kurį ji apskaičiavo 10,69 % tikslinį pelną, susidedantį iš bazinio pelno, pramonės mokslinių tyrimų ir inovacijų ir ATLPS sąnaudų, yra neteisingas. CCCMC teigė, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė veikė nuostolingai ir kad taikyti 6 % pelno dydį yra nepagrįsta tiek faktiškai, tiek teisiškai. CCCMC tvirtinimu, kadangi Sąjungos pramonė pelno negavo, turėjo būti nustatytas 6 % tikslinis pelnas.

(154) Laikinojo reglamento 320 konstatuojamojoje dalyje Komisija paaiškino, kad, kadangi Sąjungos pramonė per visą nagrinėjamąjį laikotarpį patyrė nuostolių, o Sąjungos pramonės duomenų nebuvo galima naudoti, Komisija nustatė 6 % pelno dydį kaip bazinį pelną. Be to, apskaičiuojant tikslinį pelną prie bazinio pelno buvo pridėta 4,69 % investicijų, mokslinių tyrimų ir plėtros (MTP) bei inovacijų sąnaudoms padengti įprastomis konkurencijos sąlygomis, o šis dydis buvo apskaičiuotas remiantis patikrintais Sąjungos pramonės investicijų planais, kaip paaiškinta 146 konstatuojamojoje dalyje.

(155) Komisijos nuomone, CCCMC yra teisūs, kad tuo atveju, jeigu Sąjungos pramonė negavo pelno per nagrinėjamąjį laikotarpį dėl didelio Kinijos importo, pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalį iš tiesų turėtų būti nustatytas 6 % bazinis pelnas ([18]). Tačiau Komisija pažymėjo, kad pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalį šis bazinis pelnas yra mažiausias, o ne didžiausias. Be to, šį bazinį pelną reikėtų pakoreguoti, jei Sąjungos pramonė pagrįstai tvirtintų, kad į tikslinį pelną turėtų būti įtraukta dalis prarastų MTP ir inovacijų sąnaudų. 4,69 % yra tik suma, kuri turi būti pridėta prie bazinio pelno. CCCMC aiškinimas vestų prie nelogiškos išvados, kad pramonė tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė lizino pramonei, turėtų teisę į 6 % pelną, nepriklausomai nuo to, ar ji įrodo praradusi tokias investicijas.

(156) Todėl Komisija pažymėjo, kad nustatytas bendras 10,69 % tikslinis pelnas, apimantis bazinį pelną ir investicijas į MTP įprastomis konkurencijos sąlygomis, atitinka pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalį.

(157) Bet kuriuo atveju, net jei tvirtinimas būtų priimtas ir būtų nustatyta, kad bendras tikslinis pelnas yra 6 %, apskaičiuoti žalos skirtumai vis tiek būtų reikšmingai didesni už dempingo skirtumus, pagal kuriuos visoms šalims buvo nustatytas muitų dydis. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad šis tvirtinimas yra nepagrįstas, nes jis nebūtų padaręs poveikio nė vieno eksportuojančio gamintojo muito dydžiui.

(158) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 328 konstatuojamoji dalis buvo patvirtinta. Todėl galutinis bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų ir visų kitų bendrovių žalos pašalinimo lygis yra toks:

([18]) Panašus paaiškinimas dėl TiO_2 pateiktas 2024 m. liepos 10 d. Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2024/1923, kuriuo importuojam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės titano dioksidui nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L, 2024/1923, 2024 7 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1923/oj).

Bendrovė	Galutinis žalos skirtumas (%)
Meihua Group: — Jilin Meihua Amino Acid Co., Ltd — Xinjiang Meihua Amino Acid Co., Ltd	158,9
Heilongjiang Eppen Biotech Co., Ltd	155,9
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	157,5
Visas kitas KLR kilmės importas	158,9

6.2. **Išvada dėl priemonių lygio**

(159) Atlikus minėtą vertinimą, pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalį reikėtų nustatyti toliau nurodytus galutinius antidempingo muitus. Galutinio muito suma nustatyta 204 konstatuojamojoje dalyje.

7. **SĄJUNGOS INTERESAI**

7.1. **Sąjungos pramonės interesai**

(160) CESFAC ir „Vall Companys“ tvirtino, kad „Eurolysine“ ir jos pirmtakės bendrovės daug kartų žadėjo didinti lizino gamybą ir šio pažado vis nevykdė, nors iš Prancūzijos valstybės gavo ilgalaikę apsaugą ir didelę finansinę paramą.

(161) Komisija pakartojo, kad dėl didžiulio Kinijos importo į Sąjungos rinką dempingo kaina, kuri buvo mažesnė už Sąjungos pramonės gamybos sąnaudas, Sąjungos pramonė galiausiai buvo priversta sumažinti gamybos apimtį iki labai žemo lygio.

(162) Skundo pateikėjas nurodė, kad nuo tyrimo inicijavimo Europoje pagaminto lizino paklausa padidėjo ir savo ruožtu paskatino „Eurolysine“ gamybą, ir teigė, kad Sąjungos pramonė nuo dabar iki 2030 m. planuoja masiškai padidinti lizino ir amino rūgšties (pvz., lizino, triptofano, valino, izoleucino, leucino ir arginino) gamybą Sąjungoje pagal 130 mln. EUR investicijų planą, taip pat planuoja plėtoti „Eurolysine“ gamybos pajėgumus, didinti energijos vartojimo efektyvumą ir modernizuoti esamus įrenginius. Skundo pateikėjas pabrėžė, kad nenustačius antidempingo priemonių, „Eurolysine“ gamykla būtų uždaryta.

(163) Kadangi kitų pastabų dėl Sąjungos pramonės interesų negauta, laikinojo reglamento 331–335 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

7.2. **Nesusijusių importuotojų ir prekiautojų interesai**

7.2.1. *Tiekimo saugumas*

(164) Europos pašarų gamintojų federacija (FEFAC) teigė, kad antidempingo priemonės gali sutrikdyti lizino importą, nes Sąjungoje ir kitose trečiosiose šalyse vykdoma gamyba negali pakeisti Kinijos importo ir patenkinti Sąjungos paklausos. Danijos grūdų ir pašarų asociacija (DAKOFO) nurodė, kad apribojant Kinijos importą rizikuojama, kad siūlomais muitais bus sukurta monopolizuota rinka, ES pašarų gamintojams bus apribotos tiekimo galimybės ir padidės kainų svyravimai.

(165) Bendrovė „Barentz“ taip pat nurodė, kad Sąjungos pramonės ir trečiųjų šalių (išskyrus Kiniją) bendrų pajėgumų nepakanka Sąjungoje suvartojamo lizino poreikiui (tiriamuoju laikotarpiu – apie 435 000 tonų) patenkinti. „Barentz“ pabrėžė, kad Sąjungos pramonė ir kitos trečiosios šalys gali patenkinti maždaug 41 % visos ES lizino paklausos, o vien ES pramonė galėtų patenkinti tik 18 % ES paklausos, todėl naudotojų poreikiams patenkinti pritrūktų 59 %. „Barentz“ padarė išvadą, kad ES lizino naudotojai ir importuotojai bus priversti toliau pirkti didžiąją dalį reikalingo lizino iš Kinijos ir mokėti antidempingo muitą, todėl pašarų gamintojams ir ūkininkams padidėtų išlaidos lizinui.

(166) Skundo pateikėjas nurodė, kad FEFAC pozicija pagrįsta keliomis klaidingomis prielaidomis, t. y. kad Sąjungos pramonės lizino gamyba išliks tokia pati ir nedidės, jei bus nustatytos priemonės, kad Kinijos tiekėjai pasitrauks iš Europos rinkos ir kad trečiųjų šalių, išskyrus Kiniją, tiekėjai neatitinka reguliavimo reikalavimų, kad galėtų parduoti liziną ES pašarų naudotojams. Skundo pateikėjas taip pat pažymėjo, kad Kinijoje yra daug perteklinių pajėgumų, kurie, atsižvelgiant į naujausias prekybos priemones Brazilijoje ir JAV, bus nukreipti į Sąjungos rinką.

(167) Dėl nepanaudotų lizino gamybos pajėgumų Brazilijoje, Indonezijoje, Korėjos Respublikoje ir JAV skundo pateikėjas nurodė, kad anksčiau, iki reikšmingo lizino importo iš Kinijos padidėjimo, t. y. iki nagrinėjamojo laikotarpio šie eksportuojantys gamintojai Sąjungos pirkėjams tiekė didesnį kiekį. Skundo pateikėjas tvirtino, kad 2023 m. trečiųjų šalių, išskyrus Kiniją, nepanaudoti pajėgumai sudarė 500 000–600 000 tonų. Skundo pateikėjas padarė išvadą, kad dėl sąžiningos konkurencijos antidempingo priemonės padidins Sąjungos rinkos patrauklumą lizino gamintojams Sąjungoje ir trečiosiose šalyse.

(168) Dėl gamybos ir papildomų nepanaudotų gamybos pajėgumų trečiosiose šalyse, išskyrus Kiniją, Komisija pažymėjo, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu Kinijoje lizino gamyba buvo labai perteklinė (pagaminta apie 2 500 000 tonų, o vidaus rinkoje suvartota tik 300 000 tonų). Apskritai, remdamasi informacijos platformos „Feedinfo“ duomenų apie gamybos pajėgumus ir gamybą Brazilijoje, Indonezijoje, Pietų Korėjoje ir JAV analize, Komisija pažymėjo, kad 2023 m. trečiosiose šalyse, išskyrus Kiniją, dar buvo nepanaudotų gamybos pajėgumų, iš viso sudariusių 500 000 tonų ([19]). Šie papildomi nepanaudoti pajėgumai, kurie yra didesni už visą ES rinką, yra papildomi 100 000 tonų lizino kiekiui, kuris tiriamuoju laikotarpiu jau buvo importuotas iš trečiųjų šalių, išskyrus Kiniją. Atsižvelgdama į tai, nustatomomis galutinėmis priemonėmis Komisija tikisi Sąjungos rinkoje atkurti konkurencinę padėtį su aukštesnėmis kainomis ir kad dėl to šios priemonės paskatintų trečiųjų šalių gamintojams didinti savo pardavimą ES. Pastaraisiais metais trečiosios šalys, išskyrus Kiniją, į Sąjungą galėjo eksportuoti tik skystąjį liziną, nes į tą rinkos segmentą nebuvo nukreiptas Kinijos importas, sutelktas į didžiausią produkto grupę – lizino HCl ir lizino sulfatą. Dėl taikomų priemonių padėtis pasikeitė. Todėl pirmiau pateikta analizė patvirtino, kad tiekimo saugumui pavojus nekyla; ES pramonė reikšmingai padidins savo gamybos ir pardavimo apimtį, Kinijos importas nebus stabdomas, o rinkoje padidės ne Kinijos kilmės importuotų produktų pasiūla, kuri prireikus galėtų patenkinti visą lizino importo paklausą. Kaip paaiškinta 162 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonė atnaujino lizino gamybą. Skundo pateikėjas pateikė gamybos duomenis, iš kurių matyti, kad nuo 2024 m. liepos mėn. gamyba labai padidinta siekiant iki 2026 m. išnaudoti visus gamybos pajėgumus ([20]).

(169) Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad galutiniai antidempingo muitai, nustatomi pagal dempingo lygį, nėra pernelyg dideli. Taip yra dėl šių priežasčių: pirma, priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumai buvo gerokai didesni už muitus (žr. lentelę 204 konstatuojamojoje dalyje); antra, remiantis nagrinėjamuoju laikotarpiu stebėtomis kainomis, Kinijos importo kaina (laikinojo reglamento 4 lentelė) su galutiniais antidempingo muitais būtų panaši į importo iš trečiųjų šalių, išskyrus Kiniją, kainas (12 lentelė); trečia, kaip paaiškinta šio reglamento 7.3.2 skirsnyje, muito poveikis naudotojams yra ribotas. Todėl tikimasi, kad Kinijos importas į Sąjungą bus tęsiamas, tik mažesniu mastu, nes išliks konkurencingas, net ir pritaikius antidempingo priemones. Tikimasi, kad priemonėmis bus užtikrinta nuolatinė pasiūla iš Sąjungos gamintojų, kad ši pasiūla didės ir kad bus atkurtos vienodos sąlygos, neblokuojant Kinijos importo. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad atkūrus vienodas veiklos sąlygas, kitų trečiųjų šalių, ne Kinijos, lizino gamintojai prireikus gebėtų prisitaikyti prie rinkos sąlygų ir padidinti į Sąjungą importuojamo lizino kiekį. Šis argumentas atmetamas.

(170) Kadangi kitų pastabų dėl importuotojų interesų negauta, pastabos dėl importuotojų interesų buvo atmestos. Todėl laikinojo reglamento 336–340 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

([19]) Feedinfo - Feedinfo - news, pricing and scientific information for the animal nutrition and food industry.
([20]) t25.004370.

7.3. **Naudotojų ir vartotojų interesai**

7.3.1. *Didesnės pašarų gamintojų ir ūkininkų išlaidos*

(171) Danijos grūdų ir pašarų asociacija (DAKOFO) teigė, kad dėl siūlomų antidempingo muitų Danijos pašarų gamintojai per metus patirs apie 230 mln. DKK (30,8 mln. EUR) papildomų išlaidų ir kad šios išlaidos galiausiai bus perkeltos gyvulių augintojams, todėl sumažės jų pasaulinis konkurencingumas ir Danijoje bei Sąjungoje padidės maisto produktų gamybos sąnaudos.

(172) DAKOFO paragino Komisiją apsvarstyti alternatyvias priemones, kuriomis būtų sprendžiami susirūpinimą keliantys klausimai, nepakenkiant ES pašarų gamintojų ir gyvulių augintojų konkurencingumui, pavyzdžiui, sudaryti palankesnes sąlygas investuoti į papildomus lizino gamybos pajėgumus Europoje, mažinti priklausomybę nuo importo taikant rinka pagrįstas, o ne protekcionistines priemones, supaprastinti alternatyvių pašarų sudedamųjų dalių patvirtinimo procesus ir užtikrinti, kad Europos pašarų gamintojai galėtų gauti žaliavų konkurencingomis pasaulinėmis kainomis.

(173) „Barentz“ ir CESFAC teigė, kad antidempingo priemonių priėmimas pakenks Sąjungos interesams, nes neigiamas poveikis visai Sąjungos lizino vertės grandinei nusvers skundo pateikėjo interesus ir kad nustačius antidempingo priemones labai padidės išlaidos pašarams ir Sąjungos rinkoje sumažės konkurencija. CESFAC taip pat teigė, kad galutinės grandies naudotojų pramonės pelnas yra nedidelis ir kad pašarai sudaro apie 65 % kiaulienos ir paukštienos produktų gamybos sąnaudų.

(174) „Barentz“ teigė, kad ūkininkai patirs didesnes išlaidas ir kad jas dėl labai nedidelio pelno dydžio turės perkelti savo pirkėjams. „Barentz“ nuogąstavo, kad pradėjus taikyti priemones, ūkininkai taps mažiau konkurencingi, palyginti su trečiųjų šalių gyvulių augintojais, kurių išlaidos lizinui nedidėja ir kuriems maža lizino kaina net gali būti naudinga, nes Kinijos eksportuotojai gali nukreipti savo lizino kiekį į trečiąsias šalis.

(175) Dėl DAKOFO ir „Barentz“ pastabų dėl muito poveikio ūkininkų finansinei padėčiai Komisija pažymėjo, kad šie tvirtinimai nepagrįsti. Bet kuriuo atveju, Komisijos nuomone, pašarų gamintojų patiriamos papildomos pašarų gamybos sąnaudos padidės mažiau negu 1 % (žr. 179 konstatuojamąją dalį) ir tai nebūtinai reiškia, kad papildomų išlaidų patirs ūkininkai, nes tai priklausys nuo to, kokias sąnaudas gamintojai gali perkelti ūkininkams. Bet kuriuo atveju, dėl didesnių papildomų išlaidų kiaulienos ir paukštienos gamintojų sąnaudos padidėjo daug mažiau, nes gyvūnų pašarai yra svarbus, bet ne vienintelis veisimo išlaidų elementas. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(176) Į kitas DAKOFO, CESFAC ir „Barentz“ pastabas Komisija atsakė 7.3.2 skirsnyje.

7.3.2. *FEFAC pateiktas poveikio vertinimas*

(177) Europos pašarų gamintojų federacija (FEFAC) pateikė laikinųjų antidempingo muitų, taikomų Kinijos lizino importui, poveikio vertinimą. Tyrimas buvo pagrįstas septyniuose Sąjungos regionuose (apimančiuose 25 valstybes nares) atliktu modeliavimu; buvo nagrinėjami įvairūs lizino kainų didėjimo dėl antidempingo priemonių nustatymo scenarijai, palyginti su pagrindiniu scenarijumi, pagal kurį naudota vidutinė lizino sulfato ir lizino HCl kaina nuo 2023 m. sausio mėn. iki 2024 m. kovo mėn. FEFAC padarė išvadą, kad kiaulių ir naminių paukščių pramoninių pašarų gamybos sąnaudos bendru ES lygmeniu gali padidėti 1,11–1,51 %, todėl, priklausomai nuo scenarijaus, kiaulių ir naminių paukščių pramoninių pašarų gamybos sąnaudos padidėtų 300–400 mln. EUR, o papildomos sąnaudos, susijusios su mišinių gamyba vidaus rinkoje, sudarytų 100–140 mln. EUR. Kalbant apie sojos miltų suvartojimą, FEFAC apskaičiavo, kad paklausa gali padidėti nuo 450 000 iki 600 000 tonų.

(178) FEFAC poveikio vertinime Komisija nustatė keletą reikšmingų trūkumų, pirmiausia susijusių su CIF kainų apskaičiavimu, kuriame preliminariai nustatytų muitų poveikis buvo pervertintas. Komisija taip pat pažymėjo, kad FEFAC scenarijai buvo pagrįsti laikinajame reglamente nustatytais muitų dydžiais, o jie yra gerokai didesni už galutinius.

(179) Komisija įvertino patikslintų muitų poveikį pagal patikrintus vienintelio bendradarbiaujančio naudotojo „Vall Companys“, svarbios pašarų ir mėsos produktų gamintojos, klausimyno atsakymus. Komisija pritaikė galutinius antidempingo muitus bendrovės tiriamuoju laikotarpiu pirktam lizinui ir nustatė, kad lizinui tenkanti pašarų produktų gamybos sąnaudų dalis padidėtų mažiau nei 1 %. Taip būtų pagal blogiausio scenarijaus prielaidą, kad visos kitos aplinkybės (pirkimo šaltiniai, pirkimo kainos, atskaičius muitus, pašarų formulės) nepakistų, nors tai mažai tikėtina, nes ekonominės veiklos vykdytojai, tikėtina, prisitaikytų prie pasikeitusių aplinkybių, taigi mažintų savo sąnaudas pirkdami iš pigesnių šaltinių (pvz., iš kitų trečiųjų šalių, ne Kinijos), pirkdami iš šaltinių, kuriems netaikomi antidempingo muitai, arba pakeisdami pašarų formulę ir sumažindami lizino kiekį. Komisija, be kita ko, laikėsi nuomonės, kad naudotojai gali rinktis pigesnio lizino tiekėjus (nepriklausomai nuo to, ar jiems taikomi antidempingo muitai) arba pakoreguoti savo pašarų receptus taip, kad lizino būtų naudojama mažiau.

(180) Tuo remdamasi Komisija nurodė, kad priemonių poveikis pašarų gamintojams yra labai nedidelis.

(181) Po galutinio faktų atskleidimo FEFAC teigė, kad nuo tyrimo inicijavimo lizino kaina padidėjo 47 %, dėl to poveikis lizino naudotojams būtų dar didesnis (apskaičiuota, kad pašarų pramonei jis siektų 220–240 mln. EUR, o jei mišinys ruošiamas savarankiškai – 300 mln. EUR), negu apskaičiuota FEFAC pradiniame poveikio vertinime.

(182) Šio reglamento 214 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad, remiantis Eurostato importo statistiniais duomenimis, Kinijos importo kainos padidėjo po tiriamojo laikotarpio ir kad tiriamuoju laikotarpiu jos buvo 9–15 %, o ne 47 % didesnės už vidutines. Šio reglamento 179 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad lizinui tenkanti pašarų produktų gamybos sąnaudų dalis padidėtų mažiau nei 1 %. NET lizino kainai padidėjus 9–15 %, poveikis pašarams išlieka mažesnis nei 1 %. Šis tvirtinimas buvo atmestas.

(183) CESFAC ir „Vall Companys“ teigė, kad dėl mažiau nei 1 % padidėjusių pašarų sąnaudų visų Sąjungos pašarų gamintojų kartu patiriamos didesnės sąnaudos sudarys apie 220 mln. EUR, ir laikėsi nuomonės, kad papildomos sąnaudos yra svarbios, turint omenyje mažą pašarų ir mėsos gamintojų pelną.

(184) Komisija susipažino su CESFAC pateiktais argumentais ir pažymėjo atidžiai išanalizavusi lizino naudotojų galimybę papildomas sąnaudas absorbuoti arba perkelti. Šio reglamento 179 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad mažiau nei 1 % padidėjusios pašarų sąnaudas pradinės grandies pramonė gali absorbuoti arba perkelti.

7.4. **Kiti veiksniai**

7.4.1. *Aplinkos apsaugos klausimai*

(185) „Barentz“ ir FEFAC teigė, kad pagrindinė galimybė pakeisti kaip pašarų papildą naudojamą liziną kitomis medžiagomis yra naudoti žalių baltymų žaliavų šaltinius, pavyzdžiui, sojų, ir kad nustačius antidempingo muitus padidės sojos vartojimas gyvūnų pašaruose. Soja yra mažiau ekonomiškai efektyvus sprendimas pašarų gamyboje ir daro neigiamą poveikį aplinkai, nes sojos gamyba yra susijusi su miškų naikinimu trečiosiose šalyse, o sojų naudojant pašaruose Sąjungoje padidėtų išmetamas metano, azoto suboksido ir anglies dioksido kiekis. Savo atliktame poveikio vertinime FEFAC apskaičiavo, kad sojos miltų naudojimas padidėtų 3 %, vadinasi, sojos miltų paklausa padidėtų 500 000 tonų ir tą kiekį reikėtų importuoti iš trečiųjų šalių. DAKOFO pakartojo neigiamus padarinius aplinkai ir ekonomikai ir pažymėjo, kad siekdami kompensuoti didesnes lizino kainas Danijos pašarų gamintojai gali koreguoti pašarų sudėtį, dėl to metinė sojos importo paklausa padidėtų maždaug 20 000–40 000 tonų, o Danijos pašarų gamintojai dėl to patirtų 1–2 mln. EUR nuostolių.

(186) Dėl aplinkos apsaugos aspektų skundo pateikėjas pabrėžė, kad Sąjungoje gaminamo lizino anglies dioksido išmetimo rodiklis yra penkis kartus mažesnis už Kinijoje gaminamo lizino ir tris kartus mažesnis už trečiosiose šalyse, išskyrus Kiniją, gaminamo lizino. Todėl jis teigė, kad tolesnis Kinijos lizino importas didina anglies dioksido nutekėjimo problemą ir kenkia žaliajam kursui bei kitiems Sąjungos aplinkosaugos užmojams.

(187) Komisija išanalizavo tvirtinimus dėl neigiamo poveikio aplinkai ir pažymėjo, kad poveikio vertinime tarp padidėjusios lizino kainos ir pašarų, kurių sudėtyje kaip žalio lizino šaltinis būtų pradėta naudoti soja, apimties procentinio padidėjimo nėra tinkamos koreliacijos. Nors poveikio vertinime teisingai nustatyta, kad soja gali būti naudojama pašaruose vietoj lizino, jame nepateikta įtikinamų rezultatų, susijusių su importo padidėjimu, nes poveikio vertinime buvo remiamasi keliomis klaidingomis prielaidomis. Be to, net jei sojos miltų importas į Sąjungą padidėtų, jam būtų taikomas ES reglamentas dėl produktų, nesusijusių su miškų naikinimu ([21]), ir kad taip būtų sprendžiami visi su aplinkos apsauga susiję klausimai. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(188) Po galutinio faktų atskleidimo CESFAC ir „Vall Companys“ teigė, kad Komisija neįvertino sojos miltų tiekimo saugumo, turint omenyje JAV muitus ir atitinkamas trečiųjų šalių atsakomąsias priemones. CESFAC ir „Vall Companys“ nurodė, kad JAV muitai Kinijos importui ir vėliau Kinijos priimtos atsakomosios priemonės sutrikdė pasaulinės prekybos soja srautus. „CESFAC“ ir „Vall Companys“ tvirtino, kad Brazilijos sojos importas į Kiniją ateityje padidėtų, o tai pakenktų JAV sojos importui į Kiniją, dėl to atsirastų tiesioginė konkurencija su Brazilijos sojos importu į Sąjungą. CESFAC ir „Vall Companys“ taip pat numato, kad dėl galimo sojos trūkumo Sąjungos rinkoje, jeigu padidėtų sojos importas į Kiniją ir būtų taikomas ES kovos su miškų naikinimu reglamentas, sojos kaina padidėtų.

(189) Komisija pažymėjo, kad nuo 2025 m. pradžios JAV muitai ir vėlesnės atsakomosios priemonės nuolat keitėsi, todėl sunku nustatyti poveikį sojos importui į Sąjungą. Dėl sojos importo iš Brazilijos Komisija pažymėjo, kad pagal ES ir Mercosur šalių prekybos susitarimą eksporto muitai, kuriuos Mercosur šalys yra nustačiusios sojos produktų, vienos iš pagrindinių žaliavų, naudojamų ES pašarų gamyboje, eksportui į ES, bus sumažinti. Komisija taip pat pažymėjo, kad CESFAC ir „Vall Companys“ pripažino, jog kainų svyravimai daro poveikį ir sojos importui. Šis teiginys neprieštarauja „mažiausiai kainuojančios sudėties principui“. Priešingai, padidėjus sojos kainai, pašarų gamintojai greičiausiai rinksis liziną.

7.4.2. *Naudotojų galimybės įvairių formų liziną pakeisti vieną kitu*

(190) FEFAC teigė, kad ne visi ES kombinuotųjų pašarų gamintojai turi įrangą skystajam lizinui perdirbti, todėl lizino HCl ir lizino sulfato importas iš Kinijos tebėra reikalingas. CESFAC taip pat tvirtino, kad miltelių pavidalo kieto lizino ir skystojo lizino naudotojai negali pakeisti vieno kitu dėl praktinių ar technologinių priežasčių ir kad antidempingo priemonių nustatymas padarytų neproporcingai didelį poveikį smulkiesiems ir vidutiniams pašarų gamintojams, premiksų ir pačiuose ūkiuose gaminamų pašarų gamintojams, naudojantiems Kinijos eksportuojančių gamintojų gaminamą kietą liziną ir negalintiems pereiti prie skystos formos lizino.

(191) Skundo pateikėjas nurodė, kad pastaraisiais metais skystojo lizino suvartojimas Ispanijoje buvo gerokai didesnis, o tai rodo, kad pirkėjai neapsiriboja lizino HCl ir lizino sulfatu. Skundo pateikėjas tvirtino, kad Ispanijos pašarų bendrovės gali suvartoti daug didesnius skystojo lizino kiekius be būtinybės investuoti į naują įrangą ir kad 2023–2024 m. padidėjęs skystojo lizino suvartojimas patvirtina, jog dėl teigiamo antidempingo tyrimo poveikio ne Kinijos lizino tiekėjai nuo pat tyrimo inicijavimo grįžta į ES rinką ir į ją grįš ir toliau, jei bus nustatytos galutinės priemonės.

(192) Kalbant apie naudotojų galimybę prireikus pereiti nuo sausojo prie skystojo lizino arba atvirkščiai, Komisija konstatavo, kad iš duomenų bazės „Feedinfo“ duomenų matyti, jog skystojo lizino suvartojimas buvo daug didesnis 2021 m. negu vėlesniais metais ([22]). Kadangi Kinija neeksportuoja skystojo lizino į ES, šį pokytį galima sieti su mažesniu trečiųjų šalių, išskyrus Kiniją, ir Sąjungos pramonės kiekio ir rinkos dalies sumažėjimu. Iš duomenų bazės „Feedinfo“ duomenų taip pat matyti, kad 2023–2024 m. skystojo lizino suvartojimas padidėjo, vadinasi, kai

([21]) 2023 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2023/1115 dėl tam tikrų su miškų naikinimu ir alinimu siejamų biržos prekių ir produktų tiekimo Sąjungos rinkai ir jų eksporto iš Sąjungos, kuriuo panaikinimas Reglamentas (ES) Nr. 995/2010 (OL L 150, 2023 6 9, p. 206, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1115/oj), įsigaliojo 2023 m. birželio 29 d. Taisyklės vidutiniams ir dideliems veiklos vykdytojams ir prekiautojams pradedamos taikyti nuo 2025 m. gruodžio 30 d., o labai mažoms ir mažoms įmonėms – nuo 2026 m. birželio 30 d.

([22]) Skundo pateikėjo nurodytas skystojo lizino suvartojimas Ispanijoje per mėnesį (lizino HCl ekvivalento tonomis), pagrįstas eksporto statistiniais duomenimis ir „Eurolysine“ pardavimu:
— 2021 m.: 4 500–6 500 tonų;
— 2022 m.: 4 000–6 000 tonų;
— 2023 m.: 2 500–4 500 tonų;
— 2024 m.: 3 500–5 500 tonų.

kurie naudotojai jau gali vietoj sausojo lizino naudoti skystąjį. Skundo pateikėjas taip pat pateikė specializuoto rinkos tyrimo duomenis, iš kurių matyti, kad, inicijavus tyrimą, 2024 m. labai padidėjo lizino HCl importas iš trečiųjų šalių, išskyrus Kiniją, (nuo 207 tonų I ketv. iki 3 262 tonų IV ketv.), o lizino HCl nagrinėjamuoju laikotarpiu trečiosios šalys, išskyrus Kiniją, neeksportavo ([23]). Todėl Komisija padarė išvadą, kad pašarų gamintojai ir toliau, net ir sumažėjus Kinijos importui, galės rinktis sausąjį arba skystąjį liziną.

(193) Antra, Komisija pažymėjo, kad priežastis, dėl kurios skystasis lizinas buvo svarbiausios rūšies produktas, nagrinėjamuoju laikotarpiu importuotas į Sąjungą iš kitų šalių, ne Kinijos, buvo susijusi ne su tuo, kad trečiųjų šalių gamintojai negalėjo gaminti ar parduoti lizino HCl arba lizino sulfato, bet su tuo, kad rinka buvo labai užpildyta iš Kinijos importuotu lizino HCl ir lizino sulfatu ir dėl to sumažėjo kainos. Nustačius priemones, trečiųjų šalių gamintojams galimybė Sąjungoje parduoti kitus produktus, ne tik skystąjį liziną, vėl bus patraukli. Pagal standartinį gamybos metodą lizino gamintojai pirmiausia išgauna skystąjį liziną, kuris vėliau naudojant džiovinimo įrangą paverčiamas lizino HCl arba lizino sulfatu. Todėl lizino gamintojams skystojo lizino gamybą pertvarkyti į lizino miltelių gamybą yra paprasta. Komisija atmetė pateiktą argumentą.

(194) Kadangi kitų pastabų dėl naudotojų interesų negauta, laikinojo reglamento 341–347 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

7.4.3. *Strateginis Sąjungos interesas*

(195) CESFAC ir „Vall Companys“ suabejojo, ar, nustačius antidempingo priemones, „Eurolysine“ pardavimo apimtis Sąjungos rinkoje didės. „CESFAC“ ir „Vall Companys“ išreiškė susirūpinimą, kad bendrovę „Eurolysine“ įsigijus „Group Avril“, ji didelį kiekį lizino parduos naudojimui savoms reikmėms ir grupės „Avril“ pašarų bendrovei „Sanders“ palaikyti, pašarų rinkos konkurentams lizino nebeparduos.

(196) Skundo pateikėjas nesutiko, jog yra kokios nors rizikos, kad „Groupe Avril“ perėmus bendrovę „Eurolysine“, lizino tiekimas Sąjungos rinkai bus kaip nors apribotas. Jis pabrėžė, kad „Eurolysine“ tebėra atskiras verslo subjektas, priklausantis „Groupe Avril“; be to, ji nėra vertikaliai integruota pašarų bendrovė, todėl „Eurolysine“ požiūriu „Sanders“ yra toks pat galimas pirkėjas kaip, pavyzdžiui, „Vall Companys“ ir bet kuri kita bendrovė. Jis taip pat pažymėjo, kad „Sanders“ nuperkamas lizino kiekis nėra reikšmingas. Komisija palankiai įvertino skundo pateikėjo patikinimą, kad Sąjungos pramonės gaminamas lizinas nebus skirtas uždarajam naudojimui, ir tuo remdamasi atmetė šį tvirtinimą.

(197) CESAC tvirtino, jog iš to, kad Taryba atnaujino muitais neapmokestinamas autonomines tarifines kvotas lizino HCl ir skysto lizino importui (tarifinė kvota 092563) ir lizino sulfato importui (tarifinė kvota 092925) ([24]), yra matyti, kad „Eurolysine“ ir toliau pagamina nepakankamą kiekį lizino Sąjungos naudotojams, tad ES naudotojai, gaminantys pašarus ir vaistinius preparatus, ir toliau turi naudoti importuojamą liziną, o Sąjunga tebeturi interesą užtikrinti tinkamą lizino tiekimą ir išvengti bet kokių rinkos sutrikimų. CESFAC teigė, kad laikinieji antidempingo muitai prieštarauja muitais neapmokestinamoms autonominėms tarifinėms kvotoms, taigi ir Sąjungos interesams.

(198) Komisija pažymėjo, kad Taryba periodiškai peržiūri dabartines kvotas, siekdama užtikrinti, kad tolesnis jų taikymas neprieštarautų jokiai kitai Sąjungos politikai. Kadangi tyrimas vyko tuo metu, kai buvo tvirtinamos muitais neapmokestinamos autonominės tarifinės kvotos, o galutinės išvados dar nebuvo priimtos, Komisija nemano, kad laikinieji antidempingo muitai prieštarauja muitais neapmokestinamoms lizino autonominėms tarifinėms kvotoms.

([23]) t25.003212.

([24]) 2024 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (ES) 2024/3213, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2021/2283, kuriuo nustatomos tam tikrų žemės ūkio ir pramonės produktų Sąjungos autonominės tarifinės kvotos ir numatomas jų administravimas (OL L, 2024/3213, 2024 12 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3213/oj).

(199) Komisija taip pat atkreipė dėmesį į Čekijos, Italijos, Ispanijos, Nyderlandų, Prancūzijos, Rumunijos, Slovakijos ir Vengrijos bendrą pareiškimą dėl Europos cheminių medžiagų pramonės ([25]), kuriame raginama 2025 m. kovo 12 d. ([26]) Konkurencingumo tarybos posėdyje priimti ES ypatingos svarbos cheminių medžiagų aktą, kuriame lizinas būtų priskirtas prie ypatingos svarbos cheminių medžiagų. Atsižvelgdama į tai, kad aštuonios valstybės narės liziną tiesiogiai mini kaip ypatingos svarbos Sąjungai cheminę medžiagą, kurią reikia apsaugoti, Komisija atsižvelgė į jų poziciją vertindama Sąjungos interesus. Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad, atsižvelgiant į labai didelę perteklinę Kinijos gamybą, Sąjungos lizino gamybos išsaugojimas prisideda prie Sąjungos ekonominio saugumo. Argumentas, kad antidempingo muitai prieštarauja muitais neapmokestinamoms autonominėms tarifinėms kvotoms, buvo atmestas.

7.5. **Išvada dėl Sąjungos intereso**

(200) Kadangi kitų pastabų dėl Sąjungos intereso negauta, laikinojo reglamento 348 konstatuojamoji dalis buvo patvirtinta.

8. **GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS**

8.1. **Galutinės priemonės**

(201) Atsižvelgiant į padarytas išvadas dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio, priemonių lygio ir Sąjungos interesų ir remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, turėtų būti nustatytos galutinės antidempingo priemonės, kad būtų apsisaugota nuo tolesnės nagrinėjamojo produkto importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos.

(202) Po galutinio faktų atskleidimo „Eppen“ teigė, kad dėl riboto pasiūlos šaltinio, ypač nepakankamos pasiūlos iš Sąjungos pramonės, Sąjungos naudotojai turės toliau importuoti liziną iš Kinijos ir mokėti antidempingo muitą, todėl padidės pašarų gamintojų ir ūkininkų išlaidos. „Eppen“ teigė, kad minimali importo kaina arba fiksuoto dydžio muitai už toną būtų tinkamesnė antidempingo priemonių forma.

(203) Šis tvirtinimas nebuvo pagrįstas, o „Eppen“ nepaaiškino, kodėl būtų tikslingiau nustatyti fiksuoto dydžio muitą. Komisija taip pat pabrėžė, kad mažai tikėtina, jog fiksuoto dydžio muitai būtų veiksminga taisomoji priemonė prekėms, kurių kainos laikui bėgant labai svyruoja. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(204) Remiantis tuo, kas išdėstyta, galutinės antidempingo muito normos, išreikštos CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, turėtų būti tokios:

Bendrovė	Dempingo skirtumas (%)	Žalos skirtumas (%)	Galutinis antidempingo muitas (%)
Meihua Group: — Jilin Meihua Amino Acid Co., Ltd — Xinjiang Meihua Amino Acid Co., Ltd	47,7	158,9	47,7
Heilongjiang Eppen Biotech Co., Ltd	58,2	155,9	58,2
Kitos priede išvardytos bendradarbiaujančios bendrovės	53,1	157,5	53,1
Visas kitas Kinijos Liaudies Respublikos kilmės importas	58,2	158,9	58,2

([25]) Bendras Čekijos, Italijos, Ispanijos, Nyderlandų, Prancūzijos, Rumunijos, Slovakijos ir Vengrijos pareiškimas dėl Europos chemijos pramonės, pranešimas spaudai, Finansų ministerija.

([26]) https://www.consilium.europa.eu/en/meetings/compet/2025/03/12/. Ir susijęs informacinis pranešimas apie nerimą keliančią strateginio sektoriaus – Europos chemijos pramonės – padėtį, dėl kurios reikia priimti specialų ES ypatingos svarbos cheminių medžiagų aktą (https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6901-2025-INIT/x/pdf).

(205) Šiame reglamente nurodytos konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo muito normos nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl jos atitinka šių bendrovių padėtį, nustatytą atliekant šį tyrimą. Taigi šios muitų normos taikomos tik tam importuojamam nagrinėjamosios šalies kilmės tiriamajam produktui, kurį pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys. Importuojamam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, šios normos negali būti taikomos, todėl tokiam produktui turėtų būti taikoma visam kitam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės importui nustatyta muito norma.

(206) Pasikeitus pavadinimui, bendrovė gali prašyti taikyti šias individualias antidempingo muito normas. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ([27]). Prašyme turi būti pateikta visa aktuali informacija, kuria remiantis galima įrodyti, kad šis pasikeitimas nedaro poveikio bendrovės teisei naudotis jai jau taikoma muito norma. Jeigu bendrovės pavadinimo pasikeitimas nedaro poveikio jos teisei naudotis jai taikoma muito norma, pranešimas apie pavadinimo pasikeitimą bus paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

(207) Siekiant sumažinti priemonių vengimo riziką, kylančią dėl muitų normų skirtumų, reikia specialių priemonių, kad būtų užtikrintas tinkamas individualių antidempingo muitų taikymas. Individualūs antidempingo muitai taikomi tik jei valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra. Ši sąskaita faktūra turi atitikti šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus. Kol tokia sąskaita faktūra nepateikiama, importuojamiems produktams turėtų būti taikomas visam kitam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės importui taikytinas antidempingo muitas.

(208) Nors tokią sąskaitą faktūrą būtina pateikti valstybių narių muitinėms, kad jos importuojamiems produktams pritaikytų individualias antidempingo muito normas, ji nėra vienintelis elementas, į kurį muitinės turėtų atsižvelgti. Iš tikrųjų, net jeigu valstybių narių muitinės gautų šias sąskaitas faktūras, atitinkančias visus šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, jos vis tiek privalėtų atlikti įprastas patikras ir, kaip visais kitais atvejais, galėtų reikalauti papildomų dokumentų (vežimo dokumentų ir kt.), kad patikrintų deklaracijos duomenų tikslumą ir užtikrintų, kad tolesnis muito normos taikymas būtų pagrįstas ir atitiktų muitų teisės reikalavimus.

(209) Jeigu, kurios nors iš bendrovių, kurioms taikomos mažesnės individualios muito normos, eksporto apimtis labai padidėtų, ypač nustačius atitinkamas priemones, tokį apimties padidėjimą būtų galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu dėl nustatytų priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje. Tokiomis aplinkybėmis galima inicijuoti priemonių vengimo tyrimą, jeigu tenkinamos jo inicijavimo sąlygos. Atliekant tokį tyrimą galima, be kita ko, išnagrinėti, ar reikia panaikinti individualią -ias) muito normą (-as) ir atitinkamai nustatyti muitą visos šalies mastu.

(210) Siekiant užtikrinti, kad antidempingo muitai būtų tinkamai taikomi, visam kitam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės importui nustatytas antidempingo muitas turėtų būti taikomas ne tik atliekant šį tyrimą nebendradarbiavusiems eksportuojantiems gamintojams, bet ir tiems gamintojams, kurie tiriamuoju laikotarpiu į Sąjungą neeksportavo.

(211) Eksportuojantys gamintojai, kurie tiriamuoju laikotarpiu neeksportavo nagrinėjamojo produkto į Sąjungą, turėtų turėti galimybę prašyti Komisijos, kad jiems būtų taikoma neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms nustatyta antidempingo muito norma. Komisija turėtų patenkinti tokį prašymą, jei įvykdomos trys sąlygos. Naujas eksportuojantis gamintojas turėtų įrodyti, kad: i) tiriamuoju laikotarpiu neeksportavo nagrinėjamojo produkto į Sąjungą; ii) nėra susijęs su eksportuojančiu gamintoju, kuris tai darė, ir iii) vėliau eksportavo nagrinėjamąjį produktą arba prisiėmė neatšaukiamą sutartinį įsipareigojimą jį eksportuoti dideliais kiekiais.

([27]) E. paštas: TRADE-TDI-NAME-CHANGE-REQUESTS@ec.europa.eu; European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Brussels, Belgija.

8.2. **Galutinis laikinųjų muitų surinkimas**

(212) Atsižvelgiant į nustatytus dempingo skirtumus ir į Sąjungos pramonei padarytos žalos dydį, laikinuoju reglamentu nustatytais laikinaisiais antidempingo muitais užtikrintos sumos turėtų būti surenkamos galutinai, neviršijant šiuo reglamentu nustatytų lygių.

8.3. **Taikymas atgaline data**

(213) Kaip nurodyta 1.2 skirsnyje, Komisija nustatė reikalavimą registruoti importuojamą tiriamąjį produktą.

(214) Tyrimo galutiniame etape buvo vertinami registruojant importą surinkti duomenys. Komisija analizavo, ar tenkinami pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalies kriterijai, kad būtų galima galutinius muitus rinkti atgaline data.

(215) Remiantis pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalies d punktu, „greta tyrimo laikotarpiu žalą sukėlusio importo lygio nustatytas dar ir žymus importo augimas, kuris dėl laikotarpio, savo apimties ir kitų aplinkybių gali žymiai sumažinti numatomo taikyti galutinio antidempingo muito atstatomąjį poveikį“.

(216) Atlikdama šią analizę Komisija palygino mėnesinę vidutinę nagrinėjamojo produkto importo apimtį tiriamuoju laikotarpiu su mėnesine vidutine importo apimtimi per laikotarpį nuo mėnesio, einančio po šio tyrimo inicijavimo, iki paskutinio viso mėnesio prieš laikinųjų priemonių nustatymą. Komisija nustatė, kad Kinijos importas padidėjo 32 %. Be to, lyginant mėnesinę vidutinę nagrinėjamojo produkto importo apimtį tiriamuoju laikotarpiu su mėnesine vidutine importo apimtimi per laikotarpį nuo mėnesio, einančio po šio tyrimo inicijavimo, iki mėnesio, kurį buvo nustatytos laikinosios priemonės, imtinai, Komisija pastebėjo, kad Kinijos importas padidėjo 43 %.

(217) Tačiau nuo šio tyrimo inicijavimo Kinijos importo kainos padidėjo ir tiriamuoju laikotarpiu buvo 9–15 % didesnės už vidutines. Komisija bylos medžiagoje neturi informacijos, kad, nepaisant tokio kainų padidėjimo, Sąjungos pramonei būtų padaryta papildoma žala.

(218) Tuo remdamasi ir ypač atsižvelgdama į tai, kad Kinijos importo kainos nuo tyrimo inicijavimo labai padidėjo, Komisija padarė išvadą, kad pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalyje nustatytos galutinio antidempingo muito taikymo atgaline data sąlygos nesusiklostė.

9. **BAIGIAMOJI NUOSTATA**

(219) Atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2024/2509 ([28]) 109 straipsnį, jei suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, mokėtinų delspinigių norma turėtų būti Europos Centrinio Banko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikoma norma, paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusi kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.

(220) Pagal Reglamento (ES) 2016/1036 15 straipsnio 1 dalį įsteigtas komitetas nepateikė nuomonės dėl šiame reglamente nustatytų priemonių,

([28]) 2024 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2024/2509 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių (OL L, 2024/2509, 2024 9 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės lizinui ir jo esteriams, jų druskoms, taip pat pašaro priedams, kurių sudėtyje, skaičiuojant pagal sausąją masę, yra ne mažiau kaip 68 %, bet ne daugiau kaip 80 % masės L-lizino sulfato ir ne daugiau kaip 32 % kitų komponentų, tokių kaip angliavandeniai ir kitos aminorūgštys, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 2309 90 31, ex 2309 90 96 ir 2922 41 00 (TARIC kodai 2309 90 31 51, 2309 90 31 59, 2309 90 31 61, 2309 90 31 69, 2309 90 96 51, 2309 90 96 59, 2309 90 96 61, 2309 90 96 69) nustatomas galutinis antidempingo muitas.

2. Galutinio antidempingo muito normos, taikomos 1 dalyje aprašytų produktų, kuriuos pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokios:

Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas (%)	Papildomas TARIC kodas
Meihua Group: — Jilin Meihua Amino Acid Co., Ltd — Xinjiang Meihua Amino Acid Co., Ltd	47,7	89IE
Heilongjiang Eppen Biotech Co., Ltd	58,2	89IF
Kitos priede išvardytos bendradarbiaujančios bendrovės	53,1	
Visas kitas Kinijos Liaudies Respublikos kilmės importas	58,2	8999

3. 2 dalyje nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios muito normos taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išdavusio subjekto atstovo, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: *„Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad (kiekis tonomis) šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto lizino, parduodamo eksportuoti į Europos Sąjungą, Kinijos Liaudies Respublikoje pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.*“ Kol tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikomas visam kitam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės importui nustatytas muitas.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios nuostatos, kuriomis reglamentuojami muitai.

2 straipsnis

Sumos, užtikrintos laikinuoju antidempingo muitu pagal Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2025/74, surenkamos galutinai. Sumos, viršijančios galutines antidempingo muito normas, nerenkamos.

3 straipsnis

1 straipsnio 2 dalį galima iš dalies pakeisti įtraukiant naujus Kinijos Liaudies Respublikos eksportuojančius gamintojus ir nustatant jiems tinkamą vidutinę svertinę antidempingo muito normą, taikytiną neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms. Naujas eksportuojantis gamintojas pateikia įrodymų, kad jis:

a) neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje aprašytų prekių tiriamuoju laikotarpiu (2023 m. sausio 1 d. – 2023 m. gruodžio 31 d.);

b) nėra susijęs su eksportuotoju arba gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatomos priemonės ir kuris galėjo bendradarbiauti atliekant pradinį tyrimą, ir

c) faktiškai eksportavo nagrinėjamąjį produktą arba yra prisiėmęs neatšaukiamų sutartinių įsipareigojimų eksportuoti į Sąjungą didelį produkto kiekį po tiriamojo laikotarpio.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2025 m. liepos 10 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN

PRIEDAS

Neatrinkti bendradarbiaujantys Kinijos Liaudies Respublikos eksportuojantys gamintojai

Pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
Anhui BBCA Biochemical Co., Ltd.	89IG
CJ (Liaocheng) Biotech Co., Ltd.	89IH
Dongxiao Biotechnology Co., Ltd.	89IJ
Qiqihar Longjiang Fufeng Biotechnologies Co., Ltd.	89IK